Nr. 127. Poniedziałek, 5 Czerwca 1882. Rok 72.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18 maja b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór p. Artura Głogowskiego na prezesa rady powiatowej w Żółkwi.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 31 maja b. r. nadać najłaskawiej dyrektorowi pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i zarządcy ruchu kolei Arcyksięcia Albrechta radcy rządowemu Maksymilianowi Pichlerowi order Żelaznej Korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości zezwolił radcy sądu krajowego w Złoczowie Apolinaremu Schabenbeckowi przenieść się w tym samym charakterze do Lwowa, i mianował radcami sądu krajowego w Złoczowie: drohobyckiego sędziego powiatowego z tytułem i charakterem radcy sądu krajowego, dr. Edwarda Baucha i sędziego powiatowego w Brzeżanach Ottokara Ansiona.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości zezwolił następującym sędziom powiatowym przenieść się na inne posady: dr. Zygmuntowi Nawratilowi z Komarna do Brodów, Konstantemu Starosolskiemu z Chodorowa do Bolechowa, dr. Emilowi Hillbrichtowi z Trembowli do Brzeżan. Dalej mianował minister adjunktów sądu powiatowego sędziami: Henryka Topolnickiego w Chodorowie, Piotra Żukotyńskiego w Komarnie, Andrzeja Alexiewicza w Starem-mieście i Sylwerego Dzierżyńskiego w Trembowli.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości zezwolił adjunktowi sądu powiatowego Wiktorowi Piwockiemu przenieść się z Łąki do Janowa i mianował:

a) adjunktami sądowymi adjunktów sądu powiatowego: Józefa Soykę z Bursztyna i Włodzimierza Prokopczyca z Czortkowa we Lwowie, mianowanego z powodu zakładania ksiąg gruntowych adjunkta bez oznaczonego miejsca służby Karola Podlaszeckiego w Złoczowie, adjunkta Rymanowskiego sądu powiatowego Juliana Dobrzańskiego w Przemyślu, a auskultanta Włodzimierza Wilkego z przydzieleniem do służby w sądzie obwodowym w Złoczowie;

b) adjunktami sądu powiatowego auskultantów: Mirona Malczewskiego w Wiśniowczyku, Juliana Hermanowicza w Bursztynie, Bohdana Bohusiewicza z przydzieleniem do służby w Gródku, Hugona Garusa w Rymanowie, Hipolita Kopyściańskiego bez oznaczonego miejsca służby, Gustawa Jelinka (obecnie prowizorycznego adjunkta sądowego) w Łące, Władysława Wyspiańskiego w Obertynie, Włodzimierza Argasińskiego dla Galicyi wschodniej bez oznaczonego miejsca służby z przydzieleniem do Zborowa i Jonasa Sokala w Czortkowie.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości mianował adjunkta w urzędzie ksiąg gruntowych krakowskiego sądu krajowego Alojzego Niemetza przełożonym urzędów pomocniczych sądu obwodowego w Rzeszowie.

Minister handlu mianował zarządcę pocztowego Jana Kossonogę w Stanisławowie starszym kontrolorem pocztowym we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 czerwca

Sprawdziła się zupełnie wiadomość, że Najjaśniejszy Pan w rozmowie z jednym z członków Izby powiedział, iż „nie przypomina sobie, aby kiedy Rada państwa na jednej sesyi dokonała tyle i tak pożytecznych prac jak na tegorocznej.“ Za prace i trudy swoje otrzymali posłowie w tych najłaskawszych słowach monarszych nagrodę, która nietylko dzisiejszej Izbie lecz jeszcze i przyszłym pokoleniom poselskim przyświecać będzie jako najwyższa zachęta do pracy.

Że ubiegła sesya Rady państwa, nietylko w porównaniu z innemi sesyami, lecz nawet bezwzględnie rzecz biorąc, odznaczyła się nadzwyczajną produkcyjnością na polu ustawodawczem i administracyjnem, to wykazuje rezultat choćby tylko pobieżnie zestawiony. Pominąwszy budżet, z którym w tym roku łączyły się liczne dodatkowe kredyty, mianowicie na okupacyę i różne budowle wojskowe w południowej Dalmacyi, którego załatwienie wymagało zatem długiej i trudnej pracy, Rada państwa uchwaliła cały szereg projektów ustawodawczych i administracyjnych, które czynią zadość różnorodnym potrzebom i interesom państwowym i prowincyalnym, ogólnym i na niektóre klasy tylko obliczonym, ekonomicznym i humanitarnym, materyalnym i moralnym. Nad wszystkiemi górują oczywiście dwie ustawy: wyborcza i taryfowa, pierwsza z charakterem ważnej reformy społeczno-politycznej, druga z charakterem silnej dźwigni dla rodzimej pracy. Pamiętając o interesach i postępach klas pracujących, pamiętała Rada państwa przytem także o potrzebach państwa ze stanowiska czysto finansowego, a wynikiem tej pamięci jest dostarczenie skarbowi nowych źródeł dochodu, jak n. p. w opodatkowaniu nafty, w podatku od budynków itd. Interesom rolnictwa, handlu i obrotu uczyniła Rada państwa zadość całym szeregiem traktatów i konwencyj, dalej uchwaleniem galicyjskiej kolei transwersalnej i innemi ustawami pomniejszej wagi. Oświata publiczna wyszła z obfitym plonem, z którego część dostała się uniwersytetowi krakowskiemu.

Pomiędzy uchwalonemi ustawami z charakterem dobroczynnym dla ogółu pod względem ekonomicznym pierwsze miejsce zajmuje ustawa o pocztowych kasach oszczędności. Ostatniej sesyi Rady państwa ludność zawdzięczać będzie instytucyę, której błogosławią już inne kraje, której i u nas całe pokolenia błogosławić będą. Niepodobna przytaczać długiego szeregu innych ustaw ekonomicznej natury. Jest ich bardzo wiele, bo tym razem także uprawnione żądania różnych prowincyj znalazły chętne uwzględnienie. W tej ostatniej kategoryi ustaw i kraj nasz znaczny bierze udział, bo otrzymał dla pożyczek swoich uwolnienie od stempli i opłat a dla Banku krajowego prawo politycznej egzekucyi, uważane powszechnie za esencyonalny warunek prowadzenia nowej instytucyi.

Nawet całemi kategoryami nie przytoczyliśmy owoców ustawodawczej pracy ubiegłej sesyi Rady państwa,

---

2)

MEDYTACYE KAWALERSKIE

OBRAZEK

przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta“.

(Ciąg dalszy.)

Nie śmiałem nawet przepraszać; wzmianka o mamie notaryuszowej kompletnie mnie znieczuliła; niewiasty tej, poważnych rozmiarów ciała z burakowemi kolorami na twarzy i krogulczem spojrzeniem bałem się więcej, niż pokrzywy. Schyliłem się, niby to zbierać rozsypane maliny, a ona krokiem obrażonej poszła prosto do domu. Nie namyślając się dłużej, ja chlust przez parkan na ulicę i tak samo do swojej chałupy.

Bawiłem jeszcze kilka dni u rodziców, lecz za nic w świecie nie chciałem pójść do notaryuszów.

— Czyście się pogniewali o co z Marynią? — zagaduje matka, widząc moją niechęć.

— Nie, o cóżbyśmy się mogli gniewać....

— Eh, coś tam musiałeś zbroić — dodaje, patrząc mi w oczy.

— Nic....

— Więc dlaczego nie idziesz?

— Bo tam nudno.

— Z Marynią?

— Ona taka jeszcze dziecinna! — odzywam się, udając sensata.

Matka westchnęła tylko, jednak wymogła, że razem z ojcem poszedłem na pożegnanie. Przypominam sobie, jak boczyliśmy się z Marynią wzajemnie, w jakim ja byłem strachu, czy stara nie powie mi jakiego *pater noster*.

Pojechałem do Lwowa i tak się zakończył pierwszy mój romans w życiu, jeżeli niewinny całus romansem nazwać się godzi. Dopiero w dwa lata przyjechałem znowu do domu rodzicielskiego i to niestety na pogrzeb matki. Marynia już była zamężną i tyle okazywała mi serdecznego współczucia, że doprawdy żałowałem, dlaczego przy owym wypadku z malinami, zamiast uciekać jak złodziej przez parkany, nie pocałowałem drugi raz na przeprosiny. Ba, żebym ja to miał wtenczas taki rozum, jak dzisiaj.... Trudna rada, co się stało, już się nie odstanie.... Zresztą muszę tu przyznać, że Marynia od tego czasu znacznie zbrzydła i zaczyna tyć jak jej najukochańsza mama, przeciwnie papa notaryusz coraz młodszy i myśli żyć do lat stu....

Poszukajmy dalszych sukcesów na tem polu....

Kto mi się mógł więcej od innych podobać?... Prawda, Jadwisia. Tak, przyznaję, kiedy ją zobaczyłem po raz pierwszy na balu publicznym, wyglądała czarująco.... Muszę sobie powiedzieć kompliment, że gust mam dobry. W białej powiewnej sukni, garnirowanej tiulami, wydała mi się nadpowietrzną istotą; śniada i wyrazista jej twarzyczka, pod względem gorącości kolorytu, miała w sobie coś podobieństwa do świętej z obrazu szkoły bizantyńskiej, a wielkie czarne oczy, kiedy je skierowała na kogo, formalnie paliły. Odurzony tem, postarałem się, aby mię zaprezentowano pannie Jadwidze i poprosiłem do walca. Trudno zapomnieć tego walca; było to coś rozkosznego, tańczyła za lekko, czasami nie czułem jej przy sobie, i przyznaję, wolałbym, żeby to było inaczej.

Gdym ją posadził na miejscu, a ona zadyszanym głosem, powiedziawszy mi „dziękuję“, utopiła iskrzący wzrok w moich źrenicach — strętwiałem, jakby pod urokiem spojrzenia owego węża magnetycznego.

— Czy mogę prosić panią do pierwszego mazura? — zapytałem, ledwie trzymając się na nogach....

— Bardzo mi przykro, ale już wszystkie mazury tańczę z narzeczonym....

Na to słowo: „narzeczony“, coś zaschło mi w gardle i czułem, jak fizyonomia moja przedłuża się w nieskończoność. Ukłoniłem się niezgrabnie i poszedłem jak zmyty.

Długi czas potem wszystkie kobiety w porównaniu z panną Jadwigą wydawały mi się dziwolągami i nie chodziłem na żadne tańcujące wieczory; nudziła mnie ta pańszczyźniana dreptanina z woskowemi figurkami. Gdzie im wszystkim do panny Jadwigi! Za to znienawidziłem od tego czasu ułanów.... Jakie to wszystko pyszne, brzęczące, bundziuczne; dalibóg nie pojmuję z czego. Wyczerni to sobie wąsy, upnie szafirowy kaftan jak pensyonarka nową sukienkę na egzamin.... jestem przekonany, że się nawet sznurują, opuści szabelkę, żeby z brzękiem za nim się wlokła i myśli, że cały świat do niego należy!... Dziwię się doprawdy, jak mogą się podobać kobietom takie lalki.... Gust panny Jadwigi nie bardzo świadczy o jej inteligencyi! Jak to pozory nieraz zwodzą....

Po co ja piszę takie niedorzeczności, na co to wszystko?... Ale bo też kaducznie nudno siedzieć tak samemu już piąty dzień. Kochany los nie mógł mi gorszego wypłatać figla, jak obdarzając mnie taką nieznośną fluksyą w twarzy.... Poczciwi ci koledzy i przyjaciele — żaden nie zajrzy, dalibóg można zwaryować z nudów.... Żebym przynajmniej mógł usnąć, ale uśnijże tu, jak rwie pod okładami a te bębny w sąsiedztwie pieją i krzyczą i kaszlą.... umarły wstałby z grobu.... Nie ma rady, jak tylko wyzdrowieję, muszę się ztąd wynieść.... Obo.... daje mu lekarstwo Sabina... Świętej cierpliwości dziewczyna, jeszcze go prosi, po rękach całuje żeby zażył.... Chłopak siedm lat... prosił jabym cię ale inaczej.... Biedny ten Salezy, w jego latach, za trzydzieści reńskich na miesiąc być dyurnistą i mieć troje dzieci.... A mieli się podobno dobrze kiedyś, wioskę w Sanockiem czy coś; znać po wszystkiem, że to z lepszej klasy.... Naprzykład Sabina, najstarsza córka, poczciwe jakieś dziewczyniątko.... Coby ten stary wdowiec robił bez niej. Stróż powiada, że czasami do drugiej godziny w nocy świeci się u nich, niezawodnie szyje.... No i żeń się tu biedny człowieku, miej dzieci i pomyśl, co się może stać z niemi!... Jakiż to los takiej panienki: nieładna, bez posagu, kto to weźmie? Zestarzeje się, zwiędnie, stetryczeje.... A dajcież mi pokój do milion kroć z tem swojem pianiem.... Pan Bóg mię skarał, czy co, żem odnajął od nich te dwa pokoje.... Stróż powiada, że robią na mnie interes. Rzeczywiście jeżeli prawda, że płacą za całe mieszkanie 35 reńskich na miesiąc, to mając odemnie 25, mieszkają w połowie lokalu za 10 reńskich. Jestem wyzyskiwany, nie ma co mówić, ja, który mam długi. Dlatego też tak skaczą koło mnie, stary niby to po sąsiedzku przyłazi tutaj nudzić mię swojemi procesami; ona grzeje okłady w swej kuchni; wierzę, jabym także gotował nietylko siemię lniane, ale całe obiady, żebym miał z kogo takie korzyści... Chorują ciągle te dzieciska, ale trudna rada, ja temu nie winien.... Wymawiam od 1go i rzecz skończona!

W sąsiedniem mieszkaniu, oddzielonem tylko zamkniętemi drzwiami od naszego lamentującego bohatera, mieści się ta podług niego wyzyskująca rodzina. Składa ją ojciec, były obywatel ziemski, mężczyzna lat około pięćdziesięciu i troje dzieci. Dwoje młodszych, dziewczyna lat dwunastu i chłopiec lat siedmiu, chorzy są na koklusz i leżą w łóżeczkach tuż koło ściany pokoju sąsiada, najstarsza zaś, panna Sabina, jako dorosła, prowadzi całe gospodarstwo domowe.

Godzina ósma rano, na dworze zawieja śnieżna, w pokoju skąpo oświeconym przez okno umieszczone w kącie czuć chłód i zaduch, jak zwykle w mieszkaniach wilgotnych.

bo takich kategoryj jest tyle ile działów w interesach i potrzebach ludności państwa. Rada państwa umiała tedy wyzyskać czas tak sumiennie, że życzyć sobie tylko wypada, aby zawsze tak było. Nie daremnie ministrowie i mowcy z prawicy upominali zawsze opozycyę, aby się nauczyła oszczędnie z czasu korzystać. Kiedy opozycya stanowiła większość i rozstrzygała o losie ustaw, bywały kadencye mniej wydatne, niż ta ostatnia sesya. Na upomnienie to zżymała się zawsze opozycya, upatrując w tem nie chęć przysporzenia czasu pracy dodatniej, lecz tylko tamowanie wolności słowa. Czy znajdzie się teraz w gronie lewicy poseł, któryby po zamknięciu sesyi i zestawieniu jej plonu mógł sumiennie coś podobnego utrzymywać?

Sprawy krajowe.

(*Opodatkowanie przemysłu domowego*).

(§) Sejm w r. 1877 uchwalił rezolucyę wzywającą rząd, aby władze skarbowe nie nakładały na przemysł domowy podatku nieuzasadnionego w obowiązujących przepisach. Powołując się na tę rezolucyę, Wydział krajowy zapytał c. k. Rząd, co zarządzono w tej sprawie i otrzymał na to odpowiedź następującej treści:

Krajowa dyrekcya skarbowa nie dostrzegła, ażeby władze wymierzające podatek zarobkowy nie stosowały się do przepisów normujących postępowanie przy opodatkowaniu przemysłu domowego. Nie wniesiono pod tym względem żadnych zażaleń; ani rezolucya sejmowa z r. 1877, ani sprawozdanie komisyi kultury krajowej, na którego podstawie ta rezolucya uchwalona została, nie podnosi specyalnych wypadków, któreby wykazywały niewłaściwe postępowanie władz wymiarowych przy opodatkowaniu przemysłu domowego. Mimo to w roku 1881 krajowa dyrekcya skarbowa wydała pewne rozporządzenia w tej sprawie. Mianowicie okólnikiem z dnia 17 września 1881 r. oznajmiła wszystkim władzom wymiarowym, celem zastosowania się przy nakładaniu podatku zarobkowego, że ci posiadacze gruntowi, którzy tylko przez krótką część roku, to jest po ukończeniu robót polnych tylko czasowo dla pomnożenia swych dochodów trudnią się przewozem osób lub rzeczy (węgli, kamieni, kruszców i t. d.) jako ubocznym zarobkiem, a których główne źródło utrzymania stanowi gospodarstwo gruntowe, nie są obowiązani do zgłaszania przewoźnictwa (furmanki) i że obowiązek do zgłoszenia tego zarobkowania następuje tylko w razie regularnego wykonywania furmanki.

Rozporządzeniem z 9 października 1881 r. przypomniała krajowa dyrekcya władzom wymiarowym w celu uzyskania jednolitego postępowania przy opodatkowaniu przemysłu domowego rozporządzenie Ministerstwa skarbu z 19 marca 1857 r. oraz inne przepisy, w myśl których nie podlegają podatkowi zarobkowemu wolne (bez konsensu) zatrudnienia po wsiach, które wykonywane są przez gospodarzy gruntowych tylko przez krótszą część roku dla zaspokojenia własnych potrzeb, albo które przedstawiają się jako czasowy nieregularny z prowadzeniem gospodarstwa rolnego połączony poboczny zarobek jak n. p. tkactwo, koszykarstwo, kołodziejstwo, garncarstwo, ciesielstwo i t. p. zatrudnienia wykonywane bez pomocników i na tak mały rozmiar, że same a nawet w połączeniu z innemi zarobkowościami tego rodzaju do samoistnego bytu nie wystarczają.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 2 czerwca.

(*J. G.*) Krótko przed odroczeniem Rady państwa rząd wniósł do Izby poselskiej zamknięcie rachunków z r. 1879. Jest to na 320 stronnicach *in 4to mai.* obfity materyał liczbowy, wykazujący rzeczywiste wydatki i dochody państwa w porównaniu z preliminowanemi; ztąd też forma preliminarza budżetowego jest podstawą formy zamknięcia rachunków. Skoro zaś sam preliminarz nie jest tak szczegółowy, żeby w nim wykazana była każda najdrobniejsza nawet pozycya przeznaczona na ten lub ów kraj lub z kraju wpływająca do skarbu państwa, przeto też zamknięcie rachunków, które więcej jeszcze kumulatywnie traktuje pozycye budżetowe, nie pozwala dowiedzieć się z całą dokładnością, ile więcej na kraj pewien wydano, niż uchwalono, lub ile na nim oszczędzono, ani też nie da się wedle niego dokładnie obliczyć, ile było przewyżki lub niedoboru w dochodach płynących z kraju do skarbu. Podobnie ma się rzecz z uwagami objaśniającemi, które tak w preliminarzu budżetu, jak w zamknięciu rachunków niejedną zawierają liczbę szczegółową niezawartą w kolumnach samychże pozycyj budżetowych, ale w zamknięciu rachunków są zwięźlejsze, niż w preliminarzu. I nie może być inaczej, gdyż preliminarz zarówno jak zamknięcie rachunków sporządzane są dla państwa, nie dla krajów. Czyniący studya odnośne do krajów powinien owszem z wdzięcznością już i ten materyał przyjąć, który mu do pracy jego dany jest w tych dziesiątkach i setkach arkuszy druku, przedkładanych Radzie państwa, zwłaszcza że co do niektórych ważniejszych tytułów nakładu skarbowego na kraje znajdzie daty jak najdokładniejsze.

Tak n. p. co do wydatków zwyczajnych na drogi skarbowe, t. j. na drobne reparacye i w ogóle utrzymanie dróg już istniejących, w należytym stanie, dowiadujemy się z zamknięcia rachunków, że z uchwalonych na ten cel dla Galicyi 850.000 zł. zaoszczędzono w r. 1879 na rzecz skarbu państwa 21.085 zł. 87 ct., bo, jak z uwag objaśniających wynikać się zdaje, sprzyjała galicyjskim drogom skarbowym pogoda, a ztąd też reparacyj mniej było potrzeba. Natomiast co do wydatków nadzwyczajnych, t. j. na budowę nowych dróg i znaczniejsze rekonstrukcye na już istniejących, z sumy 128.545 zł. (składającej się z 63.645 zł. przeniesionych z r. 1878 na r. 1879 i z 64.900 zł. uchwalonych na r. 1879) wydano rzeczywiście 70.834 zł. 31 ct., a 46.207 zł. przeniesiono na r. 1880, stanowczo zaś już zaoszczędzono 11.503 zł. 69 ct. Razem przeto z sumy 978.545 zł., rozporządzalnej w r. 1879 na wydatki zwyczajne i nadzwyczajne, wydano rzeczywiście 899.748 zł. 44 ct., przeniesiono na rok następny 46.207 zł., a wróciło stanowczo do skarbu 32.589 zł. 56 ct. (W roku poprzednim wydano 909.677 zł., wróciło do skarbu 4305 zł.)

Na budowle wodne było na r. 1879 przeznaczonych w dziale wydatków zwyczajnych, t. j. na utrzymanie istniejących już budowli wodnych w należytym stanie, 67.000 zł.; wydano zaś rzeczywiście nietylko całą tę kwotę, lecz nadto jeszcze 18.261 zł. (odtąd będę opuszczał centy), a to na naprawę budowli nad Wisłą i jej dopływami, między któremi kra i powodzie r. 1879 ogromną zrządziły były szkodę. W dziale wydatków nadzwyczajnych, t. j. na nowe budowle wodne, rozporządzał rząd kwotą 41.607 zł. niewydaną w roku poprzednim a przeniesioną na r. 1879, tudzież kwotą 140.000 zł. uchwaloną na sam rok tenże, czyli razem sumą 181.607 zł.; wydano zaś w rzeczywistości 114.373 zł., przeniesiono na r. 1880 64.042 zł., a stanowczo zaoszczędzono 3.577 zł. Uważny czytelnik spostrzeże, że te trzy kwoty: wydana, przeniesiona i zaoszczędzona, razem wzięte, dają o 385 zł. więcej niż wynosi suma rozporządzalna. Pochodzi to ztąd, iż jedną pozycyę specyalną, mianowicie na Wisłokę, trzeba było o te 385 zł. przekroczyć; ponieważ zaś z każdej pozycyi prowadzi się rachunek osobno nietylko formalnie, lecz i merytorycznie, tak, że przewyżka wydatku w jednej nie może być skompensowana oszczędnością w drugiej, przeto też tej dopłaty 385 zł. na Wisłokę nie można strącić z owych 3.577 zł., zaoszczędzonych na Dniestrze. Cała z jakiegobądź powodu niewydana, zaoszczędzona część pewnej pozycyi jest rzeczywistą korzyścią dla skarbu, albowiem służy prawo wydania wszystkiego bez względu na to, że w innych pozycyach zachodzi konieczność dopłat choćby jak największych. Razem w obu działach, zwyczajnym i nadzwyczajnym, rozporządzał przeto rząd sumą 248.607 zł.; wydano zaś rzeczywiście 199.634 zł. (w których mieści się 18.646 zł. dopłat, tak że na rachunek sumy rozporządzalnej idzie tylko 180.988 zł.), przeniesiono na rok następny 64.042 zł., a stanowczo zaoszczędzono dla skarbu 3.577 zł. (W roku poprzednim wydano 250.530 zł., wróciło do skarbu 1.168 zł.)

Na budowę gmachu namiestnictwa we Lwowie było przeniesionych z roku poprzedniego 14.467 zł., uchwalonych na sam rok rachunkowy 47.494 zł., cała rozporządzalna suma wynosiła przeto 61.961 zł., wydano rzeczywiście 51.473 zł., przeniesiono na r. 1880 10.356 zł., zaoszczędzono 132 zł. (W roku poprzednim wydano 37.387 zł., do skarbu nie wróciło nic.)

W powyższych tedy tytułach etatu ministerstwa spraw wewnętrznych mamy daty tak dokładne, że i dokładne na ich podstawie mogliśmy przedsięwziąć obrachunki. Natomiast co do tytułu państwowej służby budowniczej dowiadujemy się z zamknięcia rachunków tyle tylko, że Galicya należy do krajów, w których przez nieobsadzenie posad osiągniono pewne oszczędności. Podobnie co do przeważnie większej części pozycyj tytułu administracyi politycznej po krajach koronnych dowiadujemy się tylko ogólnikowo, że były w wydatkach przewyżki (między innemi z powodu środków przezorności przeciw dżumie wybuchłej w południowej Rossyi), ale były i znaczne oszczędności. O cząstce tych oszczędności informują nas uwagi objaśniające, że zaoszczędzono całą kwotę przeznaczoną na utworzenie dwu nowych posad weterynarzy, bo do końca r. 1879 posady te pozostały nieobsadzone; z kwoty zaś 21.000 zł., przeznaczonej na pomnożenie straży finansowej o 60 ludzi z okoliczności pomoru na bydło w Królestwie Polskiem, pod panowaniem rossyjskiem, zaoszczędzono 10.599 zł., bo pomnożenie to nastało później niż nastać miało i w liczbie nie tak wielkiej, jak zamyślano.

Co się tyczy dochodów etatu ministerstwa spraw wewnętrznych, wynikłość ogólna była korzystna; że mianowicie także z Galicyi więcej wpłynęło niż się spodziewano przy układaniu preliminarza, zdaje się wedle uwag objaśniających nie ulegać wątpliwości; ile jednak ta przewyżka dochodów z Galicyi wynosi, trudnoby było nawet się domyślać, a tem trudniej cośkolwiek ściśle obliczyć.

W etacie ministerstwa obrony krajowej sam tylko tytuł straży wojskowo-policyjnej, jako instytucyi specyalnie galicyjskiej, pozwala nam przytoczyć liczby odnoszące się do kraju. Preliminowane wydatki wynosiły 82.000 zł.; wydano rzeczywiście 77.697 zł., zaoszczędzono 4303 zł., bo liczba straży niezawsze była kompletna, umundurowanie było tańsze w materyale i w robocie i nakoniec strącono właścicielowi koszar dla straży we Lwowie z czynszu część wziętej zaliczki wraz z zaległemi od niej procentami. Dochody tegoż tytułu były preliminowane w sumie 36.520 zł. rzeczywiście wynosiły 38.194 zł., czyli o 1674 zł. więcej, tyle bowiem dopłaciły oba miasta posiadające straż wojskowo-policyjną, Kraków i Lwów właściwie na rachunek jeszcze roku poprzedniego Korzyść skarbu na wydatkach i dochodach tego etatu przynosi przeto razem 5977 zł. (W roku poprzednim wydano 72.696 zł., skarb na to dopłacił do sumy preliminowanej 2196 zł., dochody równały się sumie preliminowanej 60.660 zł.)

W liście następnym podam odnoszące się do Galicyi liczby z etatu innych ministerstw, mianowicie przedewszystkiem ministerstwa oświecenia.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Wojenna polityka Gambetty.)

Z powodu znanej interpelacyi Delafossa w sprawie egipskiej, *Republique Française* zamieściła artykuł, który zwrócił uwagę i wywołał pewne wrażenie. Organ Gambetty ubolewa nad lekkomyślnością nowoczesnych polityków, którzy nie pojmują czem jest Egipt dla Francyi. W dalszym ciągu przedstawia rozumowanie polityków najmłodszej generacyi w tych słowach: „Dla nas rozpoczęła się historya od r. 1870 i znamy w sprawach polityki zagranicznej tylko jedną kwestyę, to jest naszych granic wschodnich. Skoro tym nic nie zagraża, skoro ks. Bismarck nie ukazuje nas Niemcom za pewną zdobycz, na którą mogliby się rzucić, to nie troszczymy się zresztą o nic innego pod słońcem.“

Organ Gambetty przeciwstawi tym zapatrywaniom politycznym wspomnienie historyczne przesilenia egipskiego z roku 1840 i dowodzi, że chwiejne i trwożliwe postępowanie ówczesne Ludwika Filipa było główną przyczyną jego upadku. W dalszym ciągu artykułu mówi:

„Egipt jest centralnym punktem geograficznym świata muzułmańskiego, jest pomostem, który łączy Turków Europy i Azyi, oraz mieszkańców Arabii z Maurami afrykańskimi. Te trzy grupy komunikują się z sobą prawie wyłącznie przez Egipt. Każde hasło fanatyczne, jak każda zaraza musi wprzód przebyć kanał suezki i dolinę Nilu. Skoro Egipt dostanie się napowrót w ręce sułtana, to wylew panislamizmu, który znajduje tak gorącego orędownika w Abdul-Hamidzie, zatopi natychmiast całą Afrykę. Pustynia ulegnie fermentowi i rzuci się na Tunis i Algier. Z dwojga tedy wynika jedno: albo musimy utrzymać niezależność Egiptu i nie dozwolić przystępu komisarzom i wojskom sułtana do tego kraju, albo też musimy się przygotować na najokropniejsze powstanie, jakiegośmy jeszcze nie doświadczyli w Afryce. Ileż wtenczas wojska będziemy musieli uruchomić jedynie dlatego, że się teraz obawiamy wysadzić na ląd w Aleksandryi kilku kompanij piechoty marynarskiej. Z utratą Egiptu, gdyż tem byłoby oddanie go w ręce Turków, tracimy prócz tego i wpływ na morzu Śródziemnem. Z tamtej strony Gabesu przestaną się z nami liczyć. Anglia, która jest tak daleko od morza Śródziemnego, posiadać wówczas będzie Gibraltar, Maltę, Cypr i władzę nad kanałem suezkim, aż nakoniec upadek państwa ottomańskiego jeszcze większe i korzystniejsze zdobycze odda w jej ręce. My zaś, skazani na porażkę bez ratunku, pytać się będziemy zmuszeni, czy nie wypada nam uchodzić z Konstantyny i Oranu, ażeby się skoncentrować w Algierze.

„Jeżeli są Francuzi, dla których widoki takiej przyszłości mogą być obojętne, to wyznajemy, że oburza nas ta obojętność. Po klęsce r. 1870, która była może zasłużoną pokutą za rządy cesarskie, mamyż jeszcze dożyć, ażeby kraj nasz utracił najkosztowniejszy klejnot, który nam po za obrębem ciasnych granic europejskich pozostał? Równocześnie stracimy i naszego jedynego sprzymierzeńca, bo cóż potem jeszcze wiązać będzie Anglię z Francyą? Utracimy wtenczas niezaprzeczane dotąd prawa do Egiptu, których wyraźnego potwierdzenia p. Waddington zażądał w dniu 4 czerwca 1878, nim udał się na kongres berliński. Stracimy tarczę przeciw zamachom fanatyzmu muzułmańskiego a tem samem bezpieczeństwo granic afrykańskich, które nas tyle krwi kosztowało. Francya utraci nakoniec prawowity wpływ na morze, którego wybrzeża na przestrzeni tysiąca dwustu kilometrow stanowią jej granicę, a tym sposobem zejdzie do roli drugorzędnego mocarstwa. I wobec tego znajdują się angielscy publicyści, którzy nam prawią, że kwestya egipska ma dla nas tylko sentymentalny interes, a co gorsza znajdują się Francuzi, którzy wyrazy te powtarzają w Izbie. Za cóż to kraj nasz ma być na taki los skazany? Tym razem doprawdy nie zawinił, albo jeżeli zawinił, to tylko chyba przez powierzenie losu swego rękom ministra lekkomyślnego, niezdecydowanego i niezdolnego“.

(Generał Garibaldi).

Z powodu zgonu znakomitego patryoty włoskiego podajemy tutaj ważniejsze daty z jego biografii.

Józef Garibaldi, syn marynarza, przyszedł na świat dnia 4 lipca 1807 r. w Nicei, i w młodym wieku wstąpił do służby w wojsku sardyńskiem. W r. 1834, zamięszany w sprzysiężenie Mazziniego, skazany na śmierć zaocznie, opuścił kraj, bawił czas jakiś w Marsylii, gdzie utrzymywał się z udzielania lekcyj. Później był przez kilka miesięcy oficerem marynarki we flocie beja w Tunisie, a potem od r. 1836 w południowej Ameryce, gdzie w służbie republiki uragwajskiej odznaczył się w wojnie patryzanckiej przeciw Buenos-Ayres. W roku 1848 powrócił do Włoch i mając sobie powierzone dowództwo oddziału ochotników, stoczył kilka potyczek z wojskami austryackiemi, aż nareszcie pod naciskiem przeważnych sił zmuszony był ustąpić na terytoryum szwajcarskie. Uczestniczył następnie w obronie Rzymu przeciw Francuzom i Neapolitańczykom, a po zajęciu wiecznego miasta przez Francuzów w d. 3 lipca 1849 r. z oddziałem 1550 ludzi złożonym wkroczył w granice królestwa Obojga Sycylii, zkąd, ścigany przez wojska austryackie, cofnął się do Piemontu. Zmuszony do powtórnego opuszczenia kraju, udał się po raz drugi w r. 1851 do Ameryki i przez czas jakiś pracował w New-Yorku w fabryce mydła i świec, następnie bawił w Kalifornii a w końcu w Peru. Jako kapitan statku zwiedził potem Ocean Spokojny. Otrzymawszy w r. 1854 pozwolenie powrotu do Sardynii,

---

Sprzętów tu może za wiele, lecz wszystko zbieranina, każde z innego niegdyś garnituru, obecnie już zszarzane, wygniecione i poniszczone. Ostatniej nędzy jeszcze tu nie ma, lecz niewiele do niej brakuje.

Sam gospodarz, mężczyzna wysoki, średniej tuszy, mocny brunet z płatami siwych włosów po bokach brody i w kilku miejscach na głowie, chodzi wolnym krokiem w postawie pochylonej, jakby coś upatrywał po kątach. Szlafrok na nim kiedyś aksamitny w kolorowe pasy, dziś już tak wytarty, że tylko gdzie niegdzie koło ramion i na połach sterczą kępki dawnego aksamitu, a reszta świeci gołemi nitkami. Szlafrok ten bardzo przykre robi wrażenie, przypominając skórę zbiedzonego psiska, z którego sierść w wielu miejscach powypadała.

Panna Sabina może mieć lat osiemnaście, wysoka, smagła brunetka z twarzą szczupłą i wyrazistą. Na pierwszy rzut oka nie wydaje się ładną, lecz dla artysty i znawcy szczegóły jej rysów mają w sobie coś przyciągającego. Owal twarzy, linie nosa, czoła i brody zarysowane szlachetnie, chociaż bez uderzającej na razie harmonii. Oczy duże szafirowo-zielonawego koloru o melancholijnym wyrazie, otoczone są dość szeroką błękitnawą obwódką, przez co zdają się więcej zagłębione. Uczesana starannie, lecz skromnie, z białym nieco rozwartym na piersiach kołnierzykiem, w czarnej świecącej już od zużycia sukience, siedzi nachylona przy stole i z wielkiem zajęciem notuje coś ołówkiem w leżącym przed nią zeszycie papieru. Widocznie liczy i kombinuje, bo od czasu do czasu, poprawiając różne cyfry, bierze do ust ołówek, a wtedy jej powłoczyste i zadumane spojrzenie zwraca się do góry, jakby tam na suficie znaleźć mogła rozwiązanie trapiącej ją zagadki.

(Ciąg dalszy nastąpi)

spędziwszy rok w swem rodzinnem mieście, osiadł na skalistej wyspie Caprera, gdzie oddał się gospodarstwu.

Od lipca 1856 r. Garibaldi został członkiem zgromadzenia narodowego. Wspólnie z hr. Cavourem zaczął on wtedy pracować nad zjednoczeniem Włoch pod berłem domu sabaudzkiego. W r. 1859 jako jenerał sardyński stanął na czele oddziału ochotników, z którym pod Varese i San Fermo stoczył zwycięskie bitwy. Po skończeniu wojny usiłował wywołać ruch powstańczy w Państwie Kościelnem, Neapolu i Wenecyi, gdy jednak rząd piemoncki na to się nie zgodził, Garibaldi usunął się na czas pewien na Kaprerę. Zaprotestowawszy przeciw ustąpieniu rodzinnego swego miasta Nicei na rzecz Francyi, złożył mandat deputowanego i wystąpił z wojska. Gdy następnie rozpoczął się ruch w Sycylji, Garibaldi objął dowództwo nad ochotnikami, którzy z Genui wyruszyli na pomoc powstańcom. Dnia 11 maja 1860 r. wylądował z sławnym „tysiącem ludzi“ w Marsali. W trzy dni potem w imieniu Wiktora Emanuela objął dyktaturę nad Sycylją, a 27 maja wszedł do Palerma. Owładnąwszy wkrótce całą wyspą, 19 sierpnia wylądował w Kalabryi, w d. 21 odniósł zwycięztwo pod Reggio, w d. 7 września zawładnął Neapolem i odniósł potem nad wojskami królewskiemi zwycięztwa pod Capua d. 19 września i pod Volturno d. 1 i 2 października. Dzień 30 października urzeczywistnił marzenia całego życia Garibaldiego, gdyż w dniu tym powitał on w Sessii Wiktora Emanuela, jako króla zjednoczonych Włoch.

W dwa lata potem w d. 28 czerwca 1862 r. Garibaldi udał się powtórnie do Palermo i stanął na czele wyprawy, której celem było zajęcie Rzymu dla Włoch. Zawładnąwszy Katanię wylądował w Kalabryi w d. 25 sierpnia, a w trzy dni potem w bitwie pod Aspromonte ciężko raniony dostał się do niewoli. Kuracya trudnej rany opóźniła nawet po uzyskaniu amnestyi powrót Garibaldego na ulubioną mu Kaprerę. W kwietniu 1864 odbył podróż do Anglii, gdzie go przyjmowano z wielkim zapałem. W r. 1866 król Wiktor Emanuel oddał mu dowództwo nad 20 batalionami ochotników, z któremi stoczył niepomyślną bitwę nad jeziorem Garda. To go skłoniło do usunięcia się z pola walki. Powrócił więc znowu na Kaprerę.

Na tem nie kończy się jednak wojskowa działalność najpopularniejszego męża odrodzonych Włoch. Nowa próba wyprawy w celu zajęcia Rzymu, przedsięwzięta w roku 1867 spełzła na niczem, a Garibaldi jako jeniec osadzony został na Kaprerze, zkąd w dniu 14 października zbiegł i z Florencyi uorganizował powtórną wyprawę, która skończyła się bitwą pod Mentaną. Garibaldi uwięziony został w forcie Varignano, zkąd w końcu listopada powrócił do swojej siedziby.

Po ogłoszeniu we Francyi republiki Garibaldi udał się do Tours i brał udział w wojnie przeciw wojskom niemieckim, na czele francuskiego korpusu ochotniczego, bez wielkiego jednakże powodzenia. Francuzi przypisują mu nawet niektóre swoje klęski i twierdzą, że bezczynność jego pod Dijon umożebniła południowej armii niemieckiej przejście przez Cote d'Or. Zrażony temi zarzutami powrócił w marcu 1871 roku na Kaprerę.

Jako członek parlamentu Garibaldi niemało kłopotów sprowadził rządowi włoskiemu, narażając go na starcia z ościennemi państwami, a mianowicie z Austryą, z powodu roszczeń stowarzyszenia *Italia irredenta*, które się posługiwało jego nazwiskiem.

Od lat kilku złożony ciężką i dotkliwą chorobą, Garibaldi rzadko kiedy opuszczał Kaprerę, aby odwiedzić stały ląd włoski. Każdy przyjazd jego był uroczystością dla ludu włoskiego, który ceni w nim męża, co cały żywot poświęcił dla dobra swej ojczyzny.

KRONIKA

— **W sprawie żydów rossyjskich**, chroniących się do Galicyi, doniosły niektóre dzienniki krajowe, że rząd widział się spowodowanym ustawić na granicy kordon wojskowy dla zatamowania wychodźtwa. Możemy zapewnić, że wiadomość ta nie ma podstawy, gdyż zarządzone w ostatnich czasach ściślejsze postępowanie na granicy co do żydów, przybywających z Rossyi bez paszportów lub dostatecznych środków egzystencyi, należy do żandarmeryi i odbywa się pod kierunkiem władz politycznych. Gdyby nawet wskutek niedostateczności sił do spełnienia przepisanych czynności okazała się potrzeba wzmocnienia niektórych pogranicznych posterunków żandarmeryi oddziałami po kilku żołnierzy, to i w takim razie nie byłoby to strzeżeniem granicy przez wojsko. Żołnierze byliby tylko dodani do pomocy żandarmeryi i całe postępowanie na granicy co do żydów rossyjskich pozostałoby pod kierownictwem władz politycznych.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we wtorek, oraz pojutrze we środę, za każdym razem o godzinie 6 wieczorem. Z bardzo długiego szeregu spraw, stanowiących porządek dzienny, wyjmujemy: dalszy ciąg rozprawy nad budżetem, wniosek komisyi pożyczkowej o zaciągnięcie trzechmilionowej pożyczki i sprawa budowy szpitala dla więźniów przy ulicy Halickiej.

— **Posiedzenie** towarzystwa przyrodników im. Kopernika odbędzie się jutro, we wtorek, o godzinie 6 wieczorem w uniwersytecie. Porządek dzienny: 1. Sprawa wycieczki. 2. B. Radziszewski. Sprawozdanie ze zjazdu przyrodników i lekarzy w Pradze. 3. M. Łomnicki. Tietze'go praca o geologicznych stosunkach okolicy Lwowa. 4. A. Witkowski. O akumulatorach Faure'a.

— **W szkole zakładu karnego** odbędą się w dniach 14 i 15 b. m. o godzinie 9 przed połuduiem półroczne egzamina, a mianowicie we środę dnia 14 w drugiej, a we czwartek dnia 15 w pierwszej i trzeciej klasie. Przed rozpoczęciem egzaminu w II klasie odprawioną będzie w kaplicy zakładu o godzinie $8^1/_2$ w obecności wszystkich do szkoły chodzących więźniów cicha msza święta, podczas której sposobności więźniowie, którzy się uczyli muzyki wokalnej i instrumentalnej, popisywać się będą.

= **Do Rady powiatowej** turczańskiej przy wyborze uzupełniającym z grupy większych posiadłości wybrany został p. Michał Kuśniewicz, właściciel dóbr ziemskich.

— **O młodziutkiej spiewaczce** lwowskiej Irenie Abendroth, która niedawno występowała tutaj w jednym z koncertów, piszą z wielkiemi a słusznemi pochwałami dzienniki wiedeńskie. *Tribüne* w numerze piątkowym podnosi pewność wykonania, piękność i rozległość głosu liczącej zaledwie dziewiąty rok wirtuozki, nie dodaje jednak, że młoda spiewaczka jest Polką, czego z powodu niemieckiego jej nazwiska nie należałoby pomijać.

* **Pożar.** Wczoraj około godziny 11 w nocy wybuchł w skutek nieostrożności ogień w cegielni pani Karłowiczowej na Snopkowie, który pochłonął dach budynku.

— **Biuletyn meteorologiczny** tygodniowy stacyi centralnej w Wiedniu z soboty zapowiada na najbliższe dni stałą pogodę z wzrastającą znów ciągle ciepłotą powietrza.

* **Zapiski policyjne.** Straż policyjna aresztowała znanych i już kilkakrotnie karanych ukrywaczy Salomona Rozesa i tegoż żonę Treudę z 88 paczkami skradzionego niewiadomemu właścicielowi tytoniu tureckiego po 13 ct., i notowanych złodziei Josla Lechnera i Teodora Strzeleckiego ze skradzioną bielizną, a wyrobnicę A. J. z powodu podejrzanego posiadania łyżeczki srebrnej znaczonej literami *A. S.* — Złożono w policyi zapomniany w dorożce pugilares z kwotą 1 zł. 70 ct. i znalezione dwa klucze na stalowem kółku.

*** **W płomieniach** utracił życie sługa Wojciech Turkiel na folwarku dworskim w Załubińczu, w powiecie nowosądeckim. Człowiek ten, wróciwszy z karczmy w nocy w stanie nietrzeźwym i nie mając gdzie się przespać, wlazł przez okienko w dachu na strych słomą napełniony niezamieszkanego budynku. Położywszy się tam, zapewne zasnął z zapaloną fajką, od której powstał pożar. Spalone aż do kości zwłoki Turkiela znaleziono na pogorzelisku.

*** **Zwłoki nieznanej kobiety** wyrzuciła rzeka Czeremosz w Żabiu, w powiecie kosowskim. Z twarzy, całkiem już oszpeconej, nie można było poznać osoby ani jej wieku, z odzieży tylko poznano, że pochodziła ona z którejś wsi górskiej. Zarządzono wyśledzenie pochodzenia i miejsca przynależności utopionej.

*** **Wypadek dzieciobójstwa** zdarzył się w Olszowicach, w powiecie wielickim. Okrutna matka, służąca we dworze, została uwięziona.

*** **Żelaznym garnkiem** uderzyła włościanka Agnieszka Włoszczykowa w Golkowicach, w powiecie wielickim, męża swojego skutkiem sprzeczki w skroń tak silnie, że w kilka godzin później Włoszczyk umarł. Zabójczynię oddano sądowi w Podgórzu.

*** **Zuchwała kradzież** popełniona została w Pawlusiu pod Żywcem. Złoczyńcy włamali się nocą przez okno do biura zarządu arcyksiążęcego browaru i wynieśli na gościniec kasę, w której się znajdowało 20 zł. gotówką i 3.980 zł. w papierach wartościowych. Spostrzeżeni przez jednego z urzędników złoczyńcy zdołali umknąć niepoznani, pozostawiając kasę nienaruszoną. Poszlakowane o udział w tej kradzieży indywiduum zostało aresztowane.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Neuhausen dyrektor fabryk broni Vetterli, wynalazca karabinu, noszącego jego nazwisko; w Weimarze starszy bibliotekarz, tajny radca Adolf Schöll, wydawca listów Göthego do pani Stein, przeżywszy lat 77.

— **Niemiecka wyprawa polarna** do bieguna południowego w piątek odpłynęła z Hamburga.

— **Konwertyta.** Proboszcz starokatolickiej gminy w Ried, J. Kürzinger, powrócił na łono kościoła katolickiego.

— **Dobroczyńca.** Zmarły w tych dniach w Bamberdze asesor sądowy dr. Remeis zapisał miastu temu testamentem sumę 450.000 mark, z której 180.000 mark ma być obróconych na urządzenie spostrzegalni astronomicznej, a 70.000 mark na wyposażenie tejże.

— **Symulantka.** *Presse* donosi, że znana z procesu z powodu pożaru wiedeńskiego *Ringtheatru* szwaczka Marya Wessely, która podczas rozprawy budziła najżywsze współczucie wszystkich obecnych, opowiadając, iż dnia 8 grudnia doznała takiego uszkodzenia, że nigdy już zdrowia nie odzyska — przyznała się już wobec komisarza policyjnego, że w wieczór pamiętnej katastrofy wcale nie była w *Ringteatrze*. Marya Wessely, za którą nawet ujął się był publicznie prezydent trybunału sądowego w owym procesie, jako za wrzekomo pominiętą przez komitet zapomogowy, otrzymała później od tegoż komitetu zapewnienie dożywotniej renty w kwocie 600 zł., na co wypłacono jej już 500 zł. Symulantka odstawiona została do sądu karnego.

— **Wrzekomy sprawca pożaru** na wystawie hygienicznej w Berlinie, robotnik Wagenknecht, wypuszczony już został na wolność, w śledztwie bowiem nie utrzymały się poszlaki jego winy.

— **Pojedynek.** W Auteuil pod Paryżem przed kilku dniami strzelał się p. A. Spandony z generałem Izzetem-bejem, adjutantem sułtana, z powodu nieporozumienia podczas ostatnich wyścigów paryskich. Pojedynek odbył się bez rozlewu krwi.

(*w*) **Komety w biały dzień widzialne** należą niezawodnie do najrzadszych zjawisk w przyrodzie. Długie szeregi stuleci oddzielają zazwyczaj jedno takie zjawisko od drugiego, tak dalece, że policzywszy wszystkie komety dzienne dotychczas w rocznikach astronomii zapisane, wliczając do nich nawet te, które widzialne były tylko przez krótki czas po wschodzie albo przed zachodem słońca, oraz takie, które z powodu słabego blasku mogły być w dzień widziane jedynie przez ludzi mających wzrok nadzwyczaj bystry, albo za pomocą szkieł, naliczymy ich ledwie 13, które się ukazywały w latach 363, 582, 975, 1066, 1106, 1402, 1532, 1577, 1582, 1744, 1843, 1847 i 1853 naszej ery. Nadmienić tu wypada, że z komety r. 582, jak opowiada Grzegorz biskup z Tours, naoczny świadek, który w owej epoce liczył lat 38, widać było tylko na niebie zachodniem miskę, w postaci łuny wielkiego w oddali wybuchłego pożaru. O komecie, która się pojawiła okrągło w 1000 lat później, w r. 1582, bardzo mało wiadomo, nie musiała zatem odznaczać się wielką jasnością. Kometę z r. 1744 widzieć mogły tylko osoby, mające wzrok szczególnie bystry, zasłaniając się od promieni słonecznych. Podobnież kometa z r. 1847 bardzo słabo w dzień była widzialna, astronom Russiel Hind obserwował ją jednak, naturalnie przez szkła, w chwili przejścia przez punkt przysłoneczny w d. 30 marca w południe, pomimo pochmurnego nieba. Potrąciwszy te cztery, otrzymamy na 16 blisko stuleci, odkąd istnieją niepodlegające wątpliwości zapiski, zaledwie 9 komet widzialnych gołem okiem w biały dzień lub przynajmniej o świcie albo o zmierzchu. Nasze stulecie, jak widzimy, jest pod względem powszechnie widzialnych komet bardziej uprzywilejowane, niż którekolwiek poprzednie. Pominąwszy kometę z r. 1847 mieliśmy już w r. 1843 i 1853 komety nadzwyczaj jasne. Kometa z r. 1843 w d. 28 lutego, nazajutrz po przejściu przez punkt przysłoneczny, w takiej bliskości, że nigdy jeszcze żadna z komet, których drogi zostały obrachowane, tak do słońca się nie zbliżyła, zajaśniała blaskiem, jakiemu równym żadne ciało niebieskie oprócz słońca nie świeciło jeszcze na niebie. Ostatnia z widzianych za dnia, kometa Donatego z r. 1853 jaśniała obok słońca przez cały tydzień, chociaż oddalenie jej od centralnego punktu naszego systemu w chwili największego zbliżenia było jeszcze stosunkowo bardzo znaczne. Obecnie astronomowie zapowiadają nam kometę, która również nieuzbrojonem okiem w biały dzień będzie widzialną. Trzecia to już, a właściwie czwarta, licząc z kometą z r. 1847, w naszem stuleciu, Odkrytą ona została w d. 19 marca w Bostonie, ale uwagę publiczną zwróciła bardziej dopiero od 17 maja, gdy ją dostrzegli astronomowie wysłani do Egiptu dla obserwowania zaćmienia słońca. Widzieć ją można wieczorami w bliskości gwiazdy pierwszej wielkości zwanej *Koza* (*Capella*), którą znaleźć łatwo poprowadziwszy od gwiazdy polarnej ku poziomowi linię prostopadłą od linii łączącej tęż gwiazdę polarną z gwiazdami *alfa* i *beta* wielkiej Niedźwiedzicy, które zazwyczaj nazywają tylnemi kołami Wozu. Ktoby jej jednakże już teraz nie odszukał, nie potrzebuje się tem martwić, gdyż astronomowie w różnych obserwatoryach, np. w wiedeńskiem, jeszcze w pierwszych dniach bieżącego miesiąca napróżno jej szukali. Za to, jeżeli dokładnemi się okażą obliczenia astronomów co do jej blasku, ukaże się nam ona w całej świetności już za dni parę i światło jej wzrastać będzie bardzo szybko aż do dnia przejścia przez punkt przysłoneczny, to jest do piątku.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Cło i podatek od nafty.

I.

(§) Ustawa o opodatkowaniu nafty ogłoszona została 31 maja w dzienniku ustaw państwa i obowiązywać zacznie w całości za trzy miesiące od tej daty, co do niektórych zaś postanowień za cztery tygodnie. Jestto ustawa państwowa, ale głównie obchodzi nasz kraj, jako ognisko przemysłu naftowego. To też na tem miejscu podajemy treściwe zestawienie jej postanowień, nieznanych dotąd w komplecie, lecz tylko z urywkowych zapisków, jakie zawierały sprawozdania parlamentarne.

Pierwszy rozdział mówi o cle. Wynosi ono: 1) od surowego oleju mineralnego nieprzydatnego do oświetlania bez rafineryi lub oczyszczenia 1 zł. 10 ct. za 100 kilogramów (netto) ciężkiego oleju, którego gęstość przy 12° R. przewyższa 830 stopni (0·001 gęstości czystej wody), 2 zł. za 100 kilogramów (netto) lekkiego oleju z gęstością 830 stopni lub mniej; 2) od oleju surowego ale przydatnego do oświetlenia bez poprzedniej rafineryi lub oczyszczenia 10 zł. za 100 kilogramów (netto); 3) od oleju zupełnie lub na pół rafinowanego: 1 zł. 90 ct. od oleju ciężkiego, którego gęstość 870 stopni przewyższa, za 100 kilogramów (netto), 10 zł od oleju lekkiego z gęstością 870 stopni lub poniżej za 100 kilogramów (netto). Za surowy olej mineralny rumuński, który bez rafineryi lub oczyszczenia nie jest przydatny do oświetlenia, a którego gęstość przy 12° R. 930 stopni przewyższa, opłaca się w przywozie przez rumuńską granicę za certyfikatem wykazującym pochodzenie, 68 ct. za 100 kilogramów (netto). Rafinowane oleje mineralne, przeznaczone dla celów przemysłowych jako czynniki rozpuszczające i extrakcyjne, których gęstość nie dosięga 770 stopni, są od cła uwolniono, jeżeli dopełnione zostały warunki przepisane.

Drugi rozdział ustawy mówi o podatku konsumcyjnym, jego wymiarze i sposobie płacenia. Główny paragraf tak opiewa: Olej mineralny, uzyskany przez rafinowanie (oczyszczenie) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych (z wyjątkiem tryestyńskiego okręgu cłowego), którego gęstość przy temperaturze 12° R. nie wynosi więcej niż 870 stopni (0·001 gęstosci czystej wody), podlega podatkowi konsumcyjnemu po 6 zł. 50 ct. od 100 kilogramów (netto).

Podatek opłacać ma przedsiębiorca rafineryi. Opłatę przypadającą za ukrócenie należytości podatkowej uiścić ma kierownik rafineryi pod bezpośrednią gwarancyą przedsiębiorcy. Kto w chwili wejścia w życie ustawy posiada w zapasie więcej niż 100 kilogramów oleju mineralnego podlegającego podatkowi, obowiązany jest w przeciągu trzech dni od tego czasu podać pisemnie do wiadomości właściwych organów finansowych tak wagę produktu jak i miejsce przechowania a następnie zapłacić podatek konsumcyjny. Za odpowiedniem zabezpieczeniem termin zapłacenia podatku może być przedłużony na czas 1—6 miesięcy. Przed dopełnieniem tej powinności olej mineralny nie może być wydany z przechowania. Osoby handlujące olejem mineralnym obowiązane są przez 60 dni po wyżej oznaczonym terminie wykazać organom finansowym sprowadzenie lub opodatkowanie produktu, jeżeli zapas przewyższa 100 kilogramów. Wyjęci z pod postanowień tego paragrafu są przedsiębiorcy rafineryi co do zapasów znajdujących się w poddanym kontroli lokalu rafineryi. Wolnym od podatku konsumcyjnego jest olej mineralny, służący jako czynnik rozpuszczający lub extrakcyjny, którego gęstość przy 12° R. nie przewyższa 770 stopni. Bliższe warunki uwolnienia określi osobne rozporządzenie. Za zaległość podatkową, która przepadła w skutek nieprzestrzegania przepisów ustawy, odpowiada skarbowi państwa osoba winna zaniedbania.

Trzeci rozdział ustawy zawiera przepisy o zabezpieczeniu poboru podatku konsumcyjnego. Kto prowadzi rafineryę (czyszczenie) oleju mineralnego, obowiązany jest najpóźniej w cztery tygodnie po ogłoszeniu ustawy (a więc do 28 czerwca b. r.) przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancyi, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, w dwóch egzemplarzach: 1) dokładne w szkic zaopatrzone opisanie lokalów przeznaczonych na prowadzenie robót i trzymanie zapasów, łączności tych lokalów na wewnątrz i zewnątrz oraz dróg, jakiemi produkta z tych lokalów mają być transportowane; 2) wykaz zapasów oleju mineralnego; 3) wykaz przyrządów, narzędzi i maszyn; 4) opisanie technicznej procedury w ogóle; 5) regulamin ruchu z wskazaniem kierownika ruchu. Kto w przyszłości rozpocznie przedsiębiorstwo rafineryi, przedłożyć ma takie same wykazy najpóźniej w cztery tygodnie po

otwarciu ruchu. Wykazy te muszą być czytelnie pisane i nie powinny zawierać żadnych poprawek lub wykreśleń. Otrzymawszy wszystkie te wykazy władza skarbowa zarządzi dochodzenie na miejscu, przyczem przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć potrzebnych do kontroli objaśnień. Także służba rafineryi obowiązaną jest czynić zadość wezwaniu organu skarbowego.

Komunikacye lokalów na zewnątrz utrudniające kontrolę podatkową mają być na żądanie władzy skarbowej kosztem przedsiębiorcy zmienione lub w sposób dający rękojmię usunięte z użytku. Naczynia i przyrządy zostaną po sprawdzeniu ich objętości i wagi opatrzone trwałym znakiem. Po dokładnem obejrzeniu całego zakładu organ skarbowy oznaczy lokale, przyrządy i naczynia urzędowym znakiem i numerami, a następnie spisze protokół, który jako podstawa nadzoru skarbowego ma być podpisany także przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę. W protokole tym mają być dokładnie oznaczone drogi, jakiemi transportować wolno produkt z uwzględnieniem potrzeb przedsiębiorstwa i wymagań kontroli podatkowej. Jeden egzemplarz powyżej wskazanych wykazów otrzyma napowrót przedsiębiorca z pieczęcią urzędową i ma je przechować w lokalu tak, aby organa skarbowe każdej chwili do nich zaglądać mogły.

Lwowska Izba handlowa.

Na V. posiedzeniu lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej dnia 26. maja 1882 załatwiono następujące sprawy:

Wzięto do wiadomości przysłany spis cenzorów dla przemyskiej filii ubocznej banku austro-węgierskiego. W kolegium cenzorów wchodzą obecnie następujący członkowie pp. Aszkenazy, A. M., Dembowski Zygmunt, Frankowski Ignacy, Gans Lejzor, Jeleń Paweł, Kossecki Stanisław, Kozłowski Michał, Machalski Edward, Mester Maurycy, Schwarz Jakób, Süsswein Nathan, Wikler Jakób.

Wzięto do wiadomości nową taryfę tragarską dla miejskiego oddziału tutejszego głównego urzędu cłowego, zaprowadzoną z dniem 1. kwietnia 1882. Taryfa ta, przy której ułożeniu czynni byli także delegaci Izby, jest o tyle dogodniejszą dla publiczności, że należytość tragarska za pięcio-kilowe przesyłki pocztowe zniżoną jest z $7\frac{1}{2}$ na 7 centów z tem dalszem ułatwieniem, że przesyłkę pocztową stanowi fracht, objęty jednem i tem samem awizem pocztowem.

Izba uchwaliła udzielić c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu opinii swojej, o ile i do jakiej kategoryi ksiąg kupieckich należą nocyonowane książki Aschera Stutz i Jetti Hendel we Lwowie.

Na uwiadomienie c. k. jeneralnej komendy we Lwowie, że do robót fortyfikacyjnych w Krakowie i Przemyślu rzeczywiście sprowadzono cement zagraniczny, ponieważ przy rozpisanej licytacyi nie jawili się wcale krajowi producenci i c. k. jeneralnej komendzie niewiadomo, czy w ogóle znajduje się w kraju przydatny do budowy fortyfikacyjnej cement lub wapno hydrauliczne, uchwaliła Izba wymienić komendzie jeneralnej firmy krajowe, wyrabiające cement i wapno hydrauliczne, a zarazem zawiadomić o tem producentów, aby na przyszłość nie zostawiali wolnego pola konkurencyi zagranicznej, lecz przy licytacyach także ze swej strony wnosili oferty.

Uchwalono poprzeć podanie wiedeńskiej Izby handlowej do c. k. Ministerstwa handlu, w sprawie racyonalnego przeprowadzenia regulacyi rzek w Austryi i rozszerzenia sieci dróg wodnych, w sprawozdaniu jednak podnieść przedewszystkiem potrzeby naszego kraju pod względem regulacyi rzek.

Izba uchwaliła oświadczyć się za udzieleniem Towarzystwu kolei lwowsko-czerniowiecko-jaskiej koncesyi na przedwstępne roboty do trasowania kolei drugorzędnej od stacyi w Chodorowie lub też z innego punktu na Brzeżany dla połączenia się z koleją Karola Ludwika między Tarnopolem i Podwołoczyskami. Kolej ta przerżynałaby najżyźniejsze okolice obwodu brzeżańskiego i część Podola, służyłaby zatem produkcyi i przemysłowi w tych okolicach pozbawionych dotąd wszelkiej dogodnej komunikacyi i stałaby się linią dowozową dwoch kolei przez rząd subwencyonowanych.

Izba wybrała na delegatów swoich do komisyi dla urządzenia IV. międzynarodowego targu zbożowego we Lwowie w jesieni b. r. radnych pp. Salomona Bubera i Leona Thoma oraz radcę ces. p. Maksymiliana Bodyńskiego.

Na delegata do komisyi, urządzającej Xty międzynarodowy targ zbożowy we Wiedniu b. r., wybrała Izba radnego p. Salomona Bubera.

Wskutek interpelacyi radnego p. Władysława Gubrynowicza uchwaliła Izba poruszyć ponownie u wys. Rządu sprawę reformy ordynacyi wyborczej Izby i odnieść się w tym względzie także do deputowanego Rady państwa dra Raczyńskiego.

GŁOSY PUBLICZNE.

Dowiaduję się w kilku domach od osób znajomych, że jakiś oszust chodzi po różnych mnie znajomych i po sklepach, sprzedając jakąś książeczkę pod tytułem „Pielgrzymka“ po 40 ct. — a dla łatwiejszego odbytu używa mojego nazwiska, jakobym go w tym celu wysyłał. Protestuję przeciw temu jak najmocniej i upraszam szanowną publiczność o przytrzymanie tego oszusta i oddanie go w ręce władzy.

Lwów dnia 4. czerwca 1882,

X. P. Rolny.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejsi Cesarzewiczostwo wyjechali przedwczoraj z Pragi do Reichstadtu, gdzie zabawią kilka tygodni.

Hr. Taaffe miał udać się wczoraj na dwa dni do Ostrowa morawskiego.

Wiener Ztg. ogłosiła, jak już donosiliśmy w części sobotniego nakładu, szereg zmian w ciele dyplomatycznem. Ambasador na dworze włoskim, tajny radca Feliks hr. Wimpffen został odwołany z dotychczasowej posady i uwierzytelniony przy rządzie francuskim, dalej nadzwyczajny poseł i minister pełnomocny na dworze hiszpańskim, tajny radca E. hr. Ludolf został mianowany ambasadorem na dworze włoskim; wreszcie nadzwyczajny poseł i minister pełnomocny, tajny radca Wiktor hr. Dubsky otrzymał nominacyę na posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy dworze hiszpańskim.

Dnia 2 i 3 b. m. odbywały się w Wiedniu konferencye ministeryalne w których brali udział ministrowie: hr. Kalnoky, hr. Bylandt, hr. Taaffe, Tisza i szef sekcyi Kallay. Przedmiotem narad były sprawy bośniackie, a właściwie wypracowany przez p. Kallaya program administracyi ziem okupowanych.

Kancelarya Izby deputowanych rozesłała onegdaj posłom sprawozdanie komisyi o noweli przemysłowej. Polecone do przyjęcia paragrafy obejmują ogólne i szczegółowe postanowienia o przemyśle, o zakresie i wykonywaniu praw połączonych z przemysłem oraz o stowarzyszeniach. Do sprawozdania dołączono 13 rezolucyj.

Pressc dowiaduje się, że obecnie toczą się narady między ministerstwami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości w sprawie wniosku dra Rosera względem odszkodowywania bądź skazanych lub też trzymanych w więzieniu śledczem osób niewinnych. Wiadomo, że wniosek doktora Rosera żądał wydania ustawy normującej to odszkodowanie z funduszów państwowych. Dziennik wspomniany dowiaduje się z pewnego źródła, że w ciągu narad poruszono myśl rozszerzenia projektowanej ustawy także na osoby, które zostały niewinnie zasądzone z powodu przestępstw politycznych.

Z Serajewa piszą do *Pol. Cor.*, że komisya asenterunkowa w Bośnii rozpoczęła na nowo prace przerwane podczas świąt. W okręgu asenterunkowym Wisoka (obwód Serajewa) stawiła się na 419 popisowych część bardzo znaczna; kontyngens 36 rekrutów został zupełnie pokryty. Niemniej w okręgu Zwornik odbył się d. 2 b. m. asenterunek w wzorowym porządku i dostarczył 34 rekrutów.

Z Dubrownika donoszą pod d. 31 maja do *Pester Lloyda*: Baron Jovanowic rokuje obecnie z księciem czarnogórskim w przedmiocie warunków, pod jakiemi mógłby być dozwolonym powrót powstańcom internowanym w Czarnogórze. Książe pośredniczy, chcąc pozbyć się ciężaru utrzymywania przeszło 4000 wychodźców. Urzędnicy czarnogórscy starają się nakłonić emigrantów, aby poddali się ustawom i przyjęli warunki. Baron Jovanovic domaga się ukarania przywódców niemniej tych, którzy dopuszczali się okrucieństw, rabunków i palili budynki eraryalne. Aż do załatwienia tej sprawy pozostanie baron Jovanovic w Dubrowniku. Z dniem dzisiejszym zaprzestano wypłacać żołnierzom w południowej Dalmacyi i Hercegowinie dodatki wojenne, te jednak wojska, które utrzymują kordon będą pobierały dodatki do gaży, dopóki stoją na granicy.

We czwartek odbyło się w Peterhofie posiedzenie komitetu ministrów, na którem był obecny generał Albedyński wymieniany obecnie jako kandydat na stanowisko posła rossyjskiego w Paryżu. Według telegramu *Kurj. Warsz.* generał Albedyński po załatwieniu czynności urzędowych wrócić ma w sobotę do Warszawy.

Według telegramu *Voss. Ztg.*, na radzie wojennej odbytej w połowie maja, na której znajdował się w. ks. Włodzimierz i minister wojny generał Wannowski, postanowiono za podstawę nowego systemu obrony granic obrać nie Warszawę lecz inne miasto w Królestwie Polskiem, położone blisko granicy. W tym celu dokonane zostaną odpowiednie połączenia kolejowe, ułatwiające szybkie koncentrowania wojsk na granicach niemieckiej i austryackiej.

Prawit, Wiestnik donosi, że najwyższym ukazem z dnia 18 maja polecono znieść posadę generał-gubernatora, oraz radę głównego zarządu zachodniej Syberyi, gubernie tobolską i tomską poddać pod bezpośredni zarząd ministra spraw wewnętrznych, ustanowić posadę gubernatora stepów i oddać mu zarząd okręgów: akmobińskiego, semipałatyńskiego i semireczyńskiego.

Nowoje Wremia donosi, iż rozeszła się wieść, że towarzysz ministra Gotowcew, opuszcza swoją posadę. Następcą jego ma być dyrektor policyi państwowej Plewe.

W d. 1 b. m. odbyło się otwarcie wystawy moskiewskiej. W ceremonii uczestniczyli: w. k. Włodzimierz, ks. Leuchtenberski, oraz ministrowie wojny i spraw wewnętrznych. Metropolita Makary odprawił nabożeństwo, poczem generał-gubernator ks. Dołgoruków miał mowę inauguracyjną do w. ks. Włodzimierza. Orkiestra pod dyrekcyą Rubinsteina wykonała specyalnie na ten cel skomponowaną uwerturę. Na śniadaniu, danem w restauracyi wystawy, wzniesiono toast na cześć Cara, następnie w. ks. Włodzimierz zwiedzał wystawę. Publiczność dopuszczono tylko na galerye za biletami wydawanemi przez generał-gubernatora.

Journal de St. Petersbourg donosi, że w mieście Zofiówce miały miejsce zaburzenia antiżydowskie, których sprawcami byli chłopi. Energiczne wystąpienie wojska położyło kres nieporządkom.

Jutro po dwutygodniowej przerwie zbiera się parlament niemiecki.

Dzienniki półurzędowe dają do zrozumienia, że mianowanie ambasadora niemieckiego przy W. Porcie hr. Hatzfeldta sekretarzem stanu w ministerstwie spraw zagranicznych zawisło od dalszego rozwoju kwestyi egipskiej, gdyż reprezentacya niemiecka przy W. Porcie nabiera obecnie podwójnego znaczenia.

W Paryżu panuje powszechne przekonanie, że Gambetta oświadczeniami swojemi za polityką, która mogłaby być niebezpieczną dla utrzymania pokoju, wzmocnił tylko gabinet Freycineta a sobie bardzo zaszkodził. Mają mu także za złe, że w oświadczeniach tych starał się pozyskać poparcie prawicy.

W senacie francuskim ks. Broglie ma interpelować rząd w przedmiocie polityki egipskiej.

W komisyi zajmującaj się sprawą tunetańską oświadczył Freycinet, że podstawą przyszłego ukształtowania Tunisu musi być protektorat francuski i traktat zawarty w Bardo. Francya musi szanować zobowiązania międzynarodowe, które mogłaby usunąć tylko przez przyjęcie długu tunetańskiego wynoszącego 250 mil. fr. Minister skarbu Say oświadczył się na temże posiedzeniu stanowczo przeciw przyjęciu tego długu.

Założyciel ligi irlandzkiej Michał Davitt, nie czując się bezpiecznym w Anglii, wyjechał do Ameryki.

Przywódcy ligi irlandzkiej bawiący w Ameryce przesłali Parnellowi telegram, w którym ubolewają nad nieporozumieniami między nim a Dillonem i Davittem, odradzają politykę skrajną i zalecają umiarkowanie. Jeżeli takiem jest rzeczywiście zapatrywanie amerykańskich przywódców ruchu irlandzkiego, to stanowisko Parnella byłoby w istocie silniejszem, niż się dotychczas zdawało.

Jak już donieśliśmy w części nakładu poprzedniego numeru, wiadomość o śmierci Garibaldego wywołała we Włoszech powszechnie bolesne wrażenie. Wszędzie panuje zupełny spokój. Sklepy w Rzymie i innych miastach pozamykano. W Izbie spodziewano się w sobotę wielkiej manifestacyi na cześć zmarłego. Zwłoki generała, stosownie do postanowienia, jakie zrobił w testamencie, mają być spalone, a popioły w urnie porfirowej pozostaną na Kaprerze. Deputowany Filopanti ma jednak wnieść w parlamencie, ażeby zwłoki zmarłego zostały złożone w Panteonie, jako miejscu łatwiej przystępnem dla całego ludu włoskiego.

Oczekiwana w Izbie manifestacya odbyła się rzeczywiście w sobotę. Mowę oznajmiającą miał prezez Izby Farini. Nastęnie Depretis wniósł, ażeby wdowie i każdemu z pięciorga dzieci generała wyznaczyć po 10.000 fr. dożywotniej pensyi.

Na znak ogólnej żałoby narodu, uroczystość rocznicy ogłoszenia konstytucyi włoskiej została odłożoną do 18 b. m. Rada municypalna rzymska zawiesiła posiedzenia do d. 12 b. m.

Wnioski względem oddania ostatniej czci zmarłemu zostały w Izbie i w senacie przyjęte jednomyślnie.

Zagranicą wszystkie dzienniki zaszczytnie wspominają o Garibaldim. Nawet ***Nord. Allg. Ztg.*** mówi: „Śmierć sędziwego zapaśnika wolności okryje całe Włochy żałobą.“

W Paryżu na sobotniem posiedzeniu Izby wiadomość o śmierci Garibaldego dała powód do zajść bardzo burzliwych.. Gdy deputowany Berriglione zaczął mówić o tem, powstała największa wrzawa. Prawica podniosła gwałtowne protesty. Po chwilowem uciszeniu się burzy Lannessan wniósł zamknięcie posiedzenia na znak żałoby. Baudry d'Asson wśród niesłychanego zgiełku chciał przemawiać przeciw, nie mógł jednakże przyjść do głosu. Madier de Montjeau przemawiał za wnioskiem. Przystąpiono do głosowania kartkami, gabinet nie brał udziału w głosowaniu. Zamknięcie posiedzenia 301 głosami przeciw 147 uchwalono.

Sesya komisyi dunajskiej została zamkniętą. Wniosek Barrèra przeszedł wszystkiemi głosami, prócz rumuńskiego. Poprawki bułgarskie nie znalazły żadnego poparcia. Należy się spodziewać, że Bułgarya przystąpi do uchwał reprezentantow wielkich mocarstw.

Skupczyna serbska odbyć ma dopiero dzisiaj pierwsze posiedzenie, ponieważ na oznaczony we czwartek dzień otwarcia nie przybyła jeszcze dostateczna liczba posłów.

Wszystkie mocarstwa zgodziły się na projekt konferencyi w sprawie egipskiej, z wyjątkiem Turcyi, która nietylko nie przyjęła zaproszenia do udziału, ale starała się sparaliżować cały plan załatwienia sprawy przez pospieszne wysłanie komisarzy nadzwyczajnych, ażeby tym faktem zamanifestować swoje zwierzchnictwo nad Egiptem. Nie wiadomo dotąd czy w układach, które poprzedziły zwołanie konferencyi, przewidzianą była odmowa Turcyi, jeżeli jednak ewentualność taka nie była wziętą pod rozwagę to odmowa turecka może opóźnić zebranie się konferencyi, gdyż zajdzie potrzeba dodatkowego porozumiewania się i układów. Że mocarstwa nie oddadzą sprawy egipskiej wyłącznie w ręce tureckie, to zdaje się nie ulegać wątpliwości, druga ta już wyprawa komisarzy sułtańskich do Kairu spełznie zapewne, tak jak pierwsza, na niczem.

Termin zebrania się konferencyi miał być oznaczony według jednych doniesień na dzisiaj a według innych na środę albo czwartek. Lord Granville przypuszcza, że 10 dni wystarczy na obrady i prosił Porty, ażeby przed odbyciem konferencyi żadnych wojsk do Egiptu nie wysyłała.

Z Chicago donoszą, że około 1200 świątkujących robotników napadło na pociąg kolei, w którym znajdowali się robotnicy, niechcący brać udziału w zmowie. Napastnicy wyciągnęli z wagonów oponujących kolegów i pobili ich, przyczem dali kilkakroć ognia z pistoletów. Jednym z wystrzałów raniony został śmiertelnie sędzia trybunału apelacyjnego z Illinois.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 czerwca. Bierzmowanie Najd. Arcyksiężniczki Waleryi i towarzyszki Jej zabaw księżniczki Aglaji Auersperg odbyło się dzisiaj o godzinie 11 przed południem w kaplicy zamkowej w obecności Najj. Państwa, Członków domu cesarskiego, ks. Ludwika bawarskiego, ks. Nassau, rodziców księżniczki Auersperg i najwyższych dostojników dworskich. Sakrementu bierzmowania dopełnił uroczyście arcybiskup wiedeński w asystencyi biskupa Ronay, proboszcza zamkowego Mayera i ośm-

nastu duchownych. Księżniczce Auersperg asystowała przy bierzmowaniu Najj. Pani, Najdost. Arcyks. Waleryi Najjdost. Arcyksiężna Marya Teresa. Po uroczystości kościelnej było śniadanie w wielkiej galeryi, poczem Naj. Państwo odbyli *cercle*.

Kassel, 4 czerwca. Przybyły tu wczoraj ks. pruski Karol, wstając od obiadu potknął się i złamał nogę.

Rzym, 4 czerwca. Dzienniki liberalne wyszły w czarnych obwódkach z powodu zgonu Garibaldiego i umieszczają pochwalne życiorysy. Powszechnie dobre uczynił tu wrażenie fakt, że Izba francuska z powodu zgonu generała zawiesiła posiedzenie. Spalenie zwłok Garibaldego zostało odłożone. Wieczorem spodziewają się przybycia lekarzy.

Paryż, 4 czerwca. Urzędowne przyjęcie proponowanej konferencyi w sprawie egipskiej nadeszło już od wszystkich wielkich mocarstw.

Petersburg, 4 czerwca. *Prawit. Wiestnik* donosi, że propozycya konferencyi została przyjętą przez rząd rossyjski.

Journ. de St. Petersb. oświadcza, iż doniesienie dziennika *Romanul*, jakoby projekt Barrèra w sprawie dunajskiej został przyjęty przez wszystkie mocarstwa, jest w tej kategorycznej formie niedokładne.

Konstantynopol, 4go czerwca. Według złożonego wczoraj Porcie angielsko-francuskiego ustnego komunikatu, mandat konferencyj obejmuje następne punkta: 1) Przedsięwzięcie środków potrzebnych dla utrzymania praw sułtana i kedywa. 2) Potwierdzenie międzynarodowych układów i obowiązków, jakie z nich wynikają, czy to względem Francyi i Anglii, czy też względem ogółu wielkich mocarstw. 3) Rozwój instytucyj egipskich przez utrzymanie zapewnionych w firmanach swobód.

Konstantynopol, 4go czerwca. Minister spraw zagranicznych oznajmił wczoraj ambasadorom, że Porta na zasadzie zwierzchnictwa sułtana nad Egiptem uchwaliła wysłanie specyalnego wysłannika do Kairu z misyą przywrócenia spokojności, utrzymania *status quo* i utrwalenia władzy kedywa. Komisya turecka złożona z Derwisza-baszy, Servera-baszy, Lebeb-effendego, szeika Hadżi-Ahmet-Assada, jednego z adjutantów cesarskich i licznego orszaku odpłynęła na jachcie *Thalia*.

Konstantynopol, 4go czerwca. Ambasadorowie francuski i angielski margrabia de Noailles i lord Dufferin zaprosili wczoraj Portę do udziału w konferencyi. W zaproszeniu powiedziano, że program konferencyi opiera się na nocie lorda Granville z d. 11 lutego r. b.

Konstantynpol, 4 czerwca. Porta odpowiedziała na angielsko-francuskie zaproszenie do udziału w konferencyi, że ze względu na wysłanie komisyi tureckiej do Egiptu uważa, iż zwoływanie konferencyi nie jest potrzebne.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 czerwca 1882, godzina 2 m. 47. Losy kredytowe 176·—, Węg. akcye kredyt. 316 50, Akcye anglo-austr. 122 50, Akcye banku Union 122·—, Akcye kolei Karola Ludwika 314·75, Akcye kolei północnej 273 25, Akcye kolei południowej 144·25, Akcye kolei Alföld. 172·25. Akcye kolei Elżbiety 210.25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171.—. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 163·25, Wiedeńskie losy 126 75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·25. Losy regulacyi Cissy 109.25, Losy tureckie 26·—, Węgierska renta —.— Akcye banku związkowego 115·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej ——, Rubel papierowy 1·20³/₄. Węgierskie losy 117·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie lepsze.

Wiedeń, 3 czerwca 1882, godź. 5 m. 35, Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union ——. Kolej Karola Lud. —·—. Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·75, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 5 czerwca 1882, godz. 10 min. 45, Akcye kredytowe 316·—, Anglo-Austryackie 121·—, Unionbank 120·—, Kolej Karola Ludwika 316·25, Południowa 144 50, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9 52¹/₂, Rubel papier. —.—. Usposobienie —

Telegramy zbożowe z d. 3 czerwca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.— do 12·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurydza —·— do —.— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32·25 do 32·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10·82 do 10.85 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13 12 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec 213.— m., żyto —·— m., spirytus 57·50 m., olej rzepakowy 44·60 m., — Szczecin: Pszenica —·— rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 62·10 fr. olej rzepakowy 69·75 fr. spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica — —.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 5 czerwca 1882 r.

Hotel George'a

Pp. T hr. Karwicki z Wołynia. W. Br. Czechowicz z Glinny. J Trzecieski z Miejsca. T. Kownacki z Switazowa. W. Osmulski z Góry. Z. Giżycki z Podola ross. S. Krasicki z Tarnowa. L. Lipski ze Zborowa.

Hotel Warszawski.

Pp. F. Br. Oldi z Załoziec. L Bieńkowski z Rossyi A. Gottlieb z Dołhomościsk. Dr. Buczyński z Stanisławowa.

Hotel Angielski

W. hr. Olizar z Oczacia. Dr. E. Zaleski z Stanisławowa. A. Krauss z Podhajec. M Habowski z Liska A. Hulimka z Mycowa. W. Kamieński ze Zbaraża.

Hotel Europejski.

Pp. S. de Brykczyński z Pacykowa. F. Rosenberg z Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 5 czerwca 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 737.1mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 14.1C. Psychrometr wilgotny 10.8°C. Prężność pary 7.7.mm. Wilgoć 64%. Zachmurzenie 5. Wiatr S1 Ozon 8.

Temperatura powietrza 11.3 ° R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 761.9m

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk; (na dworzec w Podzamczu): o godz. min. 8 rano (pociąg mięszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny): o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południa (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz 8 min 5 rano i 8 godz wieczór

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany; o godz. 12 min 32 w południe (pociąg mięszany.)

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł., ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł. pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie cało- i półroczni (którzy prenumerują (od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 3 czerwca 1882.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	313	—	316	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	bez kupona	170	—	174	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	bez kupona	321	—	325	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	100	—	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	92	—	94	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	100	—	101	
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41¹/₂ l.	bez kupona bieżącego	87	—	88	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	102	10	103	10
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	99	—	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	bez kupona bieżącego	101	—	102	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	bez kupona bieżącego	101	50	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		96	—	98	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		100	25	101	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	50	20	50
„ Stanisławowa		22	50	24	50
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	55	5	66
Napoleondor		9	46	9	56
Połimperyał		9	77	9	87
Rubel rossyjski srebrny		1	52	1	62
„ „ papierowy		1	20	1	22
100 marek niemieckich		58	25	59	—
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 1 czerwca 1882.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.30	76.45
luty-sierpień	76.30	76.45
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77.05	77.20
kwiecień-październik	77.10	77.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	119.75	120.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.—	130.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.75	134.25
„ „ 1864 po 100 zł.	170.—	170.75
„ „ 1864 po 50 zł.	168.50	169.50
Renty Com. po 42 lir austr.	35.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145.50	146.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.05	100.25
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.10	92.25
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	94.30	94 45
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	107.50	—.—
Bukowiny	99.—	100.—
Galicyi	100.30	100.90
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98.25	98.50
Węgier	97.60	98.20
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	123.25	123 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	330.80	331.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	855.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	822.—	824.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	85.—	87.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	551.—	553.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	210.25	210.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2700.—	2705.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	315.75	316.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.30	171.80
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	329 —	329.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	141.25	141.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158 25	158 75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.90	102.30
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.25	106.25
„ „ „ „ w 36 l. 5¹/₂pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	93.—	94.—
„ „ „ „ po 5 proct.	100.—	100.30
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100.—	100.30
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.40	102.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.75	103.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.40	100.55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5¹/₂ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5¹/₂ proc.	101.25	102 75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94 20	94.40
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	93.30
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	107.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4¹/₂ pr.	100.—	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.80	94.10
z r. 1867	100.—	100.30
z r. 1868	96.25	96.75
z r. 1872	95.25	95.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	92.80	93.10
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.25	176.50
Clarego po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111.50	112.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17 50	18 50
Losy miasta Krakowa	19 50	20.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.25	42.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.75	39.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	53.50	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	23.50	24.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.25	128.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.75	40.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.70	119.90
Paryż za 100 fr.	47.57.50	47.62.50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.66.—	5.68.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.50	9.51 50
Rossyjski imperyał	9.78.—	9.80.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 3 czerwca 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	30
„ „ „ w srebrze	77	05
Renta w złocie	94	30
Losy pożyczki z r. 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	822	—
„ „ kredytowego	324	75
Londyn	119	80
Srebro	—	—
Napoleondor	9	52¹/₂
Dukat cesarski men.	5	66
100 marek niemieckich	58	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 475. (3924 1—3)

Ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:

A) W powiecie Kolbuszowskiem;

Przy szkołach jednoklasowych etatowych 1. w Krządce z roczną płacą w kwocie 400 zł. 2) we Weryni z roczną płacą w kwocie 300 zł. w. a. w obydwu z wolnem pomieszkaniem.

B) W powiecie Niskim.

Przy szkole 4 klasowej 3. w Nisku posada kierującego nauczyciela z roczną płacą 450 zł. i wynagrodzeniem za kierownictwo w kwocie 50 zł. w. a. w powyższe dochody wliczony bywa użytek z gruntu szkolnego wartości 60 zł. w. a. oprócz tego wolne pomieszkanie w budynku szkolnym, tudzież dwie posady nauczycieli, każda z płacą 450zł.

Przy szkołach dwuklasowych etatowych 4. w Jeżowem posada drugiego nauczyciela z roczną płacą 400 zł. wa. 5. w Kamieniu posada nauczyciela młodszego z roczną płacą 270 zł. w. a. 6. w Ulanowie taka sama posada z roczną płacą 270 zł. wa.

Przy szkołach I. klasowych etatowych: 7. w Rudniku z roczną płacą 450 zł. w. a. 8. w Kłyżowie z roczną płacą 300 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem w obydwu szkołach.

Ubiegający się o powyższe posady mają wnieść podania należycie udokumentowane do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kolbuszowie za pośrednictwem przełożonych władz szkolnych najdalej do 15 lipca 1882.

Podanie nie zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe lub wniesione po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Kolbuszowie dnia 27 maja 1882.

L. 3033. (3868 2—3)

Pisarz z szybkiem i czytelnem pismem znajdzie natychmiastowe umieszczenie jako dyetaryusz przy tutejszym sądzie powiatowym za wynagrodzeniem miesięcznem od 20 do 25zł

Wiśnicz dnia 1 czerwca 1882.

Wyroki prasowe.

(3637)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr 12 der periodischen Druckschrift „Freiheit" ddo London, 25 März 1882 mit der Aufschrift „Cäsar Homunculus" enthaltenen Artikels das Vergehen nach § 305 St. G., ferner des Artikels mit der Aufschrift „Feier des Gedenktages des Märzes durch die Socialrevolutionäre in London" das Verbrechen nach § 58 a, b und c; St. G., endlich des Artikels „Socialpolitische Rundschau" in den Absätzen „Schweiz" und Frankreich" das Verbrechen nach § 58 b und c daß der Inhalt des in Nr. 10 der genannten Druckschrift vom 11 März 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Ein revolutionärer Gedenktag" das Vergehen nach § 305 St. G, des Artikels mit der Aufschrift „Ein Proletarier vor den Assisen" das Verbrechen nach § 58 c St. G.; des Artikels mit der Aufschrift „Socialpolitische Rundschau" in den Absätzen „Deutschland" „Italien", „England", „America" des Vergehen nach § 305 St G, endlich des Artikels mit der Aufschrift „Füssilade" das Vergehen nach § 302 St G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschriften ausgesprochen.

Wien, am 19. Mai 1882.

Schwaiger m. p.

Stritzl m. p.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1882, Z 8488, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Bauernwille" Nr 5 vom Jahre 1882 wegen des Artikels „Verein der Kurzsichtigen" nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 9 Mai 1882, ZZ. 12892 und 13097, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Deutsche Hochschule" Nr. 10 vom 4 Mai 1882 wegen des Artikels „Sidney. Von Felix Dahn" nach § 65 a St G., dann der Zeitschrift „Ceske Noviny" Nr. 110 vom 6 Mai 1882 wegen des Artikels „Hrube poruseni stavebniho radu pro kral. ceske" nach den §§ 491 und 493 St. G und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1882, Z 13582, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 16 vom 13 April 1882 wegen des Artikels „Avis an die Correspondenten" nach § 300 St. G., dann wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach § 310 St. G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1882, Z. 13349, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Volne slovo" Nr. 9 vom 7 Mai 1882 wegen des Artikels „O pricinach upadku naseho zivnostnictva" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1882, Z. 2922, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 1121 vom 13 Mai 1882 wegen des Artikels „Ausverkauft" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 Mai 1882, Z. 7517 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter" Nr 20 vom 13 Mai 1882 wegen des Artikels „Die bosnische Praxis hie und da" nach § 65 a St G, wegen der Artikel „In der Aera Taaffe-Prazak", „Gut gebrüllt — Bureaukrat!" und „Die Zahl 13" nach § 300 St. G., endlich wegen des Artikels „Austerlitz, 7 Mai (Orig.-Corr.)" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1882 Z. 2173, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Srpski List" Nr. 16 vom 2 Mai 1882 wegen des Correspondenzartikels „Kotor, 13/25 Aprila" nach § 300 St. G, dann wegen der Notiz „Domace" beginnend mit „Gosp. Artur Evans" und endend mit „nevjera ucinjena", nach den §§ 488 und 492 St. G. und Art V des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

L. 9424. (3895)

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i 37 u. p. że treść artykulu umieszczonego w numerze 10 czasopisma: „Prawnik" z dnia 25 maja 1882 pod napisem: „Ważny powód do wstrzymania awansów urzędniczych" zawiera znamiona występku z § 300 zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 30 maja 1882.

Licytacye.

L 1245. (3838 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 200 zł a. w. z pn. odbędzie się licytacya realności pod l. k. 143 star. 218 now. w Rumnie położonej, Iwana Pruska własnej, wykazem hip. l. 259 księgi gruntowej gminy Rumno objętej na trzech terminach, a to dnia 19 czerwca, 6 lipca i 19 lipca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem w biurach tegoż sądu. Termin do ułatwiających warunków dnia 23 sierpnia 1882 tamże

Cena wywołania 600 zł. a. w., wadyum 10 procent ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania, można przejrzeć w tusądowej registraturze. Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiony kuratorem p. Antoni Górski w Komarnie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Komarno dnia 31 lutego 1882

L. 2821. (3910 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości, iż dnia 13 lipca, 27 sierpnia i 14 września 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w ts. budynku publiczna sprzedaż realności pod l. k. 114 w Uhersku położonej wedle wyk. hip. 2 dłużniczki Anny Bieleckiej własnej, z wyłączeniem jednak parceli gruntowej l. top. 1209 w protokole oszacowania, a pod liczb. kat. 1574 w księdze gruntowej zapisanej na zaspokojenie pretensyi Liby Pickholz w kwocie 273 zł. w a. z pn.

Cena wywołania 900 zł.

Zakład 90 zł. w. a.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze lub w dzień terminowy u komisarza licytacyjnego przejrzeć.

Stryj dnia 19 kwietnia 1882.

L. 2378. (3693 1—3)

Opuszczony w obwieszczeniu Nr. inseracyi 3202 termin do ułożenia lżejszych warunków sprzedaży realności Nr. 130 i 131 w Brzozowie wyznaczono na 11 października 1882 o godzinie 10 rano.

C. k. sąd powiatowy w Brzozowie

Brzozów dnia 15 maja 1882.

L. 1984. (3729 1—3)

C k. sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Benjamina Gabla w kwocie 338 zł. w. a. zpn. realność pod Nr. 40 w Dzikowcu położona dłużników Michała Ungeheuera i Filipa i Katarzyny Seltenreichów własna, ciała tabularnego nie stanowiąca w dniach: 18 lipca, 22 sierpnia i 26 września 1882 każdą razą o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 1040 zł. wadyum 104 zł. w. a.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można

Kolbuszowa 27 lipca 1881.

L. 5357. (3872 1—3)

Dnia 14 lipca 1882 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Chaskla Samuela Stöckla w Tarnopolu pod k. n. 678/6 położonej, nawet niżej ceny wywołania, wynoszącej 15.000 zł. jednak tylko za cenę wystarczającą na zaspokojenie wierzytelności gal. akc. Banku hipotecznego i poprzedzających wierzytelności; wadyum 750 zł Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu wygotowania wyciągu hipotecznego zastaw uzyskali, ustanowiono kuratorem adwokata dra Mantla a zastępcą adwokata dra Axelrada.

Tarnopol, dnia 9 maja 1882.

L. 7947. (3870 1—3)

Na dniu 3 lipca, 7 sierpnia i 11 września 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu w B. N. VI w sprawie egzekucyjnej Abrahama Lamma przeciw nieobjętej masie Berla Halperna pto 533 zł. 98 ct a. w. z pn. egzekucyjną sprzedaż połowy realności l. top. 136 w Borysławiu, ciała tabularnego niestanowiącej.

Ceną wywołania jest cena szacunkowa w kwocie 80 zł. a. w. Wadyum 10 prc.

Drohobycz, dnia 5 maja 1882.

L. 11800. (3902 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 187 zł. 51 ct. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności n. 14 w Toustoługu, dłużnika Jaśka Nazarków a raczej tegoż leżącej masy spadkowej, dnia 15 czerwca, 11 lipca i 9 sierpnia 1882 zawsze o 10 godzinie rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 600 zł. wynoszącej pozbytą zostanie. Wadyum wynosi 60 zł., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 16 sierpnia 1881.

L. 1285. (3914 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Szmula Segel przeciw Iwanowi Lesejko pto 150 zł. a. w. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 21 czerwca, 21 lipca i 22 sierpnia 1882, każdym razem o 9 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika pod k. n. 137 w Mielniowcu położonej, z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 600 zł., wadyum 60 zł. Reszta warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Z c. k Sądu powiatowego.

Turka dnia 25 kwietnia 1882.

L. 1811. (3915 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie resztującej pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Hryciowi Dniestrzańskiemu pto 84 zł. 24 ct. a w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 27 czerwca, 27 lipca i 29 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. 11 rep, 7 w Dniestrzyku dubowym położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 21 marca 1882.

L. 8788. (3916 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Herscha Ertla w celu zaspokojenia jego pretensyi przeciw Uscherowi Petryiuk pto 250 zł. a. w. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya połowy realności, dłużnika pod l. k. 196 w Turce położonej, w dniach 21 czerwca i 25 lipca 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem

Cena wywołania wynosi 432 zł a w., wadyum zaś 10 procent t. j. 43 zł. 20 ct.

O stanie sprzedać się mającej realności można się poinformować w tusądowej registraturze lub przy terminie z protokołu opisania. W dwóch powyższych terminach nastąpi sprzedaż tylko za cenę wywołania lub wyżej.

Turka dnia 31 grudnia 1881.

L. 4460. (3917 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie Mojżesza Lenobla przeciw Hryhorowi Sawaryn a względnie przeciw tegoż spadkobiercom Eudokii i Antoniemu Sawaryn, celem zaspokojenia dłużnej kwoty 131 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 20 czerwca, 14 lipca i 22 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności wiejskiej, ciała tabularnego niestanowiącej, pod l 36 w Kutyskach położonej, na 60 zł. oszacowanej. Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena wywołania 60 zł. Wadyum wynosi 15 zł. Protokół opisania i oszacowania tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w t. s. registraturze.

Tłumacz dnia 20 stycznia 1882.

L. 14257. (3921)

Celem ponownego obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu, tudzież sprzedaży znaczków stemplowych i stemplowanych blankietów wekslowych w Skałacie rozpisuje się niniejszem konkurencya za pomocą pisemnych ofert, które w zadatek 200 zł zaopatrzone, mogą być wniesione do godziny 12 w południe dnia 18 czerwca 1882 w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu. Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć tamże w zwykłych godzinach urzędowych.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnopol dnia 1 czerwca 1882.

L. 27368. (3961 1—3)

W celu zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościńców państwowych w okręgu budowniczym przemyskim w latach 1883, 1884 i 1885 odbędzie się w c k. Starostwie w Przemyślu na dniu 26 czerwca 1882 o 12 godzinie w południe licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa konserwy wynosi na rok 1883:

a) dla traktu dobromilskiego	2400	metr. sześć. w cenie fiskalnej .	3632 zł.	77 ct.
b) „ „ krakowskiego	356	„ „ „ „ „ .	829 „	83 „
c) „ „ podtatrzańskiego	589	„ „ „ „ „ .	606 „	08 „
d) „ „ przemyskiego	4008	„ „ „ „ „ .	10585 „	$74\frac{1}{2}$ „

Ogołem 7353 metr. sześć. tłuczon. kamien. i żwiru rzecznego w cenie fiskalnej . . . . . . 15654 zł. $42\frac{1}{2}$ ct.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki licytacyi i wykaz szutrowisk i kamieniołomów, z którzych materyał ten dostarczyć należy, mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych.

Pisemne oferty opiewające na przestrzenie gościńca zaopatrywane z jednego miejsca poboru materyału, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum, z wyrażeniem zaofiarowanych cen, nietylko cyframi, ale też i literami, należy wnieść przed wyżej oznaczonym terminem w pomienionem c. k. Starostwie.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 26 maja 1882

L. 18636. (3881 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Agnieszki Korczyńskiej w kwocie 136 zł. z przyn. odbędzie się dnia 13 lipca 1882 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do dłużników t. j. Jana Kiisza i spadkobierców ś. p. Zofii Klisz należącej realności pod l. 65¾ we Lwowie położonej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 823 zł. 68 ct. sprzedaną zostanie; dalej, że jako wadyum kwota 82 zł. 36½ ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzy dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 grudnia 1881 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Hryszkiewicz kuratorem mianowany został.

Lwów dnia 13 maja 1882.

L. 4118. (3878 2—3)

Celem zaspokojenia należytości Dyrekcyi c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach w dniach 7 lipca, 14 sierpnia i 11 września 1882, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej w Rożdzielu pod n. k. 77/22 położonej, dłużnika Iwana Tylawskiego własnej, w ten sposób, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, którą w kwocie 450 zł. ustanowiono albo wyżej takowej, zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 45 zł. Akt zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice dnia 2 maja 1882.

L. 5828. (3877 2—3)

Celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 150 zł. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach w dniach 7 lipca, 2 sierpnia i 4 września 1882, każdym razem o 10 godz. rano publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej w Moczanicy pod nk. 478 położonej, wykazem hipotecznym l. 478 objętej, dłużniczki Tekli z Brachów Wiktorowej własnej, w ten sposób, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, którą w kwocie 300 zł. ustanowiono lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 30 zł. a. w. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice dnia 3 maja 1882.

L. 6736. (3684 2—3)

Sąd obwodowy rozpisuje, celem zaspokojenia p. dr. Leonowi Bersonowi od Barucha Holländra należącej się sumy wekslowej 2800 zł. a. w. z procentem 12 prc. od dnia 26 lutego 1874 do dnia zapłaty liczyć się mającym, tudzież poprzednio przyznanemi kosztami sądowemi w kwotach 4 zł. 36 ct., 3 zł. 72 ct. i 8 zł. 82 ct. a. w. niemniej obecnie w kwocie 84 zł. 89 ct. się przyznającemi egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w Nowym Sączu pod nr. 9 położonej, dłużnika Barucha Holländra własnej, i w tym celu wyznacza dwa termina na dzień 4 lipca i na dzień 8 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym z tem, że na takowych realność niżej ceny szacunkowej w kwocie 16761 zł. 37 ct. sprzedaną nie zostanie, a tak na wypadek niesprzedania realności w tych dwóch terminach wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających trzeci termin na dzień 6 września 1882 o godzinie 10 z rana, na który powołuje się wszystkich wierzycieli hipotecznych z dołożeniem, że niestawający uważani będą jako do wniosku większości stawających przystępujący. Rzeczona publiczna sprzedaż odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Realność będzie sprzedaną najwięcej ofiarującemu ryczałtowo w stanie, w jakim się znajduje bez poręczenia za obszar i rubrykę dochodów.

2. Za cenę wywołania tej realności stanowi się wartość szacunkowa w ilości 16761 zł. 37 ct. a. w. a ta realność w tych dwóch terminach niżej tej wartości szacunkowej sprzedaną nie będzie.

3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 1677 zł. aw. To wadyum ma być złożone albo w obligacyach publicznych rządowych lub krajowych na okaziciela opiewających, albo w listach zastawnych c. k. uprz. Banku narodowego lub galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, albo w listach zastawnych wydanych przez instytuta założone do udzielenia pożyczek hipotecznych za zezwoleniem rządowem i pod rządowym dozorem wydanych, albo w obligacyach pierwszeństwa kolei przez Rząd poręczonych, licząc takowe według kursu ostatniego wiedeńskiego, który nominalnej wartości nie może przewyższać, wadyum przez najwięcej ofiarującego złożone w gotowych pieniądzach, zatrzymanem będzie ku zaspokojeniu obowiązków przez niego w moc niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, jeżeli zaś w obligacyach złożone zostanie, to takowe zwróconem mu będzie po złożeniu jednej trzeciej części ceny kupna wedle ustępu 4go, wadya zaś innych licytantów, odbiorą ciż zaraz po ukończeniu licytacyi.

O czem się zawiadamia strony sporne, tudzież wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, niemniej wierzycieli mających prawo do otrzymania zaspokojenia z ceny kupna 11810 zł. a. w. dom. VIII pag. 323 n. 155 on intabulowanej do rąk kuratora, którego się w osobie p. adw. dra Jarosza z substytucyą p. adw. dra Żelechowskiego ustanawia; masę spadkową po zmarłej Breindli Hollender przez ustanowionego dla niej kuratora, tenże w osobie p. adw. dra Jarosza z substytucyą p. adw. dra Żelechowskiego, Helenę Nowakowską z miejsca pobytu niewiadomą do rąk ustanowionego kuratora p. adw. dra Jarosza z substytucyą p. adw. dra Żelechowskiego, masę spadkową Scheindli Goldklang przez ustanowionego kuratora p. adw. dra Jarosza z substytucyą p. adw dra Żelechowskiego, wszystkich tych, którzyby po dniu 28 listopada 1881 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego na tej realności jakie prawo nabyli, tudzież tych wszystkich, którymby uchwała o rozpisanie licytacyi niemniej uchwały w całym toku tej egzekucyjnej sprawy, jakoteż w toku przyszłej rozprawy względem rozdziału ceny kupna doręczone być nie mogły, przez edykta i kuratora w osobie p. adw dra Jarosza z substytucyą p. adwokata. dra Żelechowskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można w registraturze sądowej przejrzeć.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 31 grudnia 1881.

L. 914. (3876 2—3)

Dnia 11 lipca 1882 o 10 godz. rano odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod nr. 79 w Górze motycznej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Wawrzeńca Piękosia własnej, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Dawida w kwocie 167 zł. a w.

Cena szacunkowa 900 zł. aw. Wadyum 45 zł. a. w. Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica dnia 5 kwietnia 1882.

L. 690. (3775 2—3)

Na dniu 25 lipca, na dniu 22 sierpnia i na dniu 19 września 1882, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności dłużnika Wasyla Bojka własnej, w Stańkowej c. k. Starosta Żydaczowskiego pod l. k. 11 położonej, a ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz proszącego Jakóba Bojkiewicza pto 72 zł. a. w. z pn. pod następującemi warunkami:

Cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 430 zł. Zakład wynosi 10 procent od tej sumy.

Resztę warunków licytacyjnych można tu w sądzie przejrzeć, a o podatkach zaległych w urzędzie podatkowym w Żydaczowie przekonać się.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 25 kwietnia 1882.

L 742 (3615 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie masy konkursowej Towarzystwa kredytowego we Lwowie, przeciw Hryckowi Nahnybediuk pto. 75 zł. w. a. zpn. na dniach 10go lipca, 14go sierpnia, 22go września 1882, w sądzie każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Hrycka Nahnybediuka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l. 320 w Różnowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 210 zł. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmiej za cenę szacunkową na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 20 zł. w. a

Zabłotów, dnia 8 lutego 1882.

L. 7737. (3673 3—3)

Na dniu 3 lipca i 7 sierpnia 1882 o 10 godzinie przed południem przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu w B. N. 6 w sprawie egzekucyjnej Izaaka Herscha Tauba przeciw spadkobiercom ś. p. Jana Jaremy pto 237 zł. z pn. egzekucyjną sprzedaż połowy pręta pola l. k. 6 Lisznia w Drohobyczu według dom. Lisznia Tom. II pag. 88 n. 5 h. Jana Jaremy względnie tegoż spadkobierców własnego. Gdyby na powyższych dwóch terminach ceny szacunkowej w kwocie 175 zł., która jest oraz ceną wywołania, nie ofiarowano, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 29 sierpnia 1882 o godzinie 10 przed południem w B. N. VI. Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej

Drohobycz, dnia 5 maja 1882.

Zl. 381. (3765 3—3)

Das k. k. Kreisgericht in Rzeszow macht hiemit bekannt, daß zur Hereinbringung der, der öst Central-Boden-Creditsbank schuldigen Kapitalsraten per 305 fl. 50 kr., 380 fl., 380 fl. und Kapitalsrestes per 5217 fl. 59 kr. die exekutive Feilbiethung der im Tyczyner Gerichtsbezirk gelegenen Güter Jawornik polski und Zaciszów in zwei Terminen und zwar am 30 Juni 1882 und am 2 August 1882 jedesmahl um 10 Uhr Vorm. bei diesem k. k. Kreisgerichte unter folgenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Gegenstand der Feilbiethung sind die ehemals dem Herrn Sigmund und der Frau Magdalena Albina Chmielowski nunmehr Herrn Israel Follender gehörigen in dem neuen Grundbuche des k. k. Kreisgerichtes Rzeszów Zl. 128 vorkommenden Güter Jawornik polski und Zaciszów sammt allem Zugehör und Rechten, sowie der genannte Eigenthümer dieselben besessen hat und zu besitzen berechtigt war.

2. Als Ausrufspreis wird der von der Oestereichischen Hypothekar - Credit - Vorschuss - Bank statutenmäßig ermittelte Werth von 20483 fl. 40 kr. angenommen. Das feilgebotene Objekt wird bei dem I und II Feilbiethungstermine nicht unter diesem Ausrufspreise hintangegeben werden.

3. Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige mit Ausnahme der Oesterreichischen Central Boden-Credit-Bank in Wien ein Vadium im Betrage von 10% des Ausrufspraises in Baarem oder in Staatspapieren, oder Pfandbriefen der k. k. priv. allgem. österr. Boden-Credit Anstalt oder des galizischen Boden-Credit Vereines oder der galiz Actien-Hypotheken-Bank in Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten amtlich notirten Kurswerthe oder endlich in Bücheln der galiz. Sparkassa zu Händen des Feilbietungs-Commissärs zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird als Abschlagszahlung auf den Meistbot und zugleich als Angeld betrachtet, und in gerichtliche Verwahrung genommen. Die Vadien der übrigen Lizitanten werden dagegen sogleich nach Schluß der Feilbietung denselben zurückerstattet.

4. Sollten diese Güter bei dem I und II Termine über oder um den Ausrufspreis nicht verkauft werden, so wird zur Herstellung der erleichternden Bedingungen eine Tagfahrt auf den 3 August 1882 um 9 Uhr Vorm. mit dem Beifügen anberaumt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden. Von dieser Feilbiethung werden verständigt die Exekution führende Central Bodens-Credits-Bank die Eigenthümer der Hypothek und sämmtliche Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen der dem Wohnorte nach unbekannte Karl Eugen Sochacki, sowie jene Gläubiger, welche mit ihren Pfandrechten später in das Grundbuch gelangen sollten, oder welchen der gegenwärtige Exekutionsbescheid oder die nachfolgenden aus welchem immer Grunde nicht zugestellt werden könnten zu Händen des denselben als Curator bestellten Adw. H. Dr. Koppel dem, der H. Adw. Fechtdegen als Substitut beigegeben wird.

Rzeszów 4 Mai 1882.

L. 5586. (3725 3—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Nechy Lei Gewölbowej w kwocie 135 zł. z pn. odbędzie się dnia 27 czerwca, dnia 27 lipca i dnia 22 sierpnia 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 41 w Łękawce położonej, dłużnika Jana Hwizdy własnej. Cena wywołania 1513 zł., wadyum 151 zł. 3 ct. Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnów dnia 28 kwietnia 1882.

L. 2800. (3759 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Józefy Kobylskiej pto 50 zł. z pn. przeprowadzi w dniu 3 lipca 1882 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności gruntowej pod l. 25 w Wielopolu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, dłużnika Dawida Hillera własnej, także poniżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa 100 zł., wadyum 10 zł. Resztę warunków oraz protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Ropczyce dnia 17 maja 1882.

L. 852. (3616 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Mikołaja Andrejczuka przeciw spadkobiercom Andrija Andrejczuka pto. 198 zł. w. a. z pn. na dniach: 26go czerwca, 27go lipca i 30go sierpnia 1882, w sądzie każdym razem o godz. 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż gruntów spadkobierców Andrija Andrijczuka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 55 w Demyszu powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 705 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 70 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 8go lutego 1882.

L. 116. (3613 3—3)

C, k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Dmytra Dragana przeciw Piotrowi Murawskiemu pto. 35 zł. 66 ct w. a. z pn na dniach 19go czerwca 20go lipca i 23go sierpnia 1882, w sądzie każdą razą o godz. 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż kawałka gruntu Piotra Murawskiego własnego ciała tabularnego nie stanowiącego pod l. 78/87 w Zabłotowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 99 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 9 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 7 lutego 1882.

L. 380. (3614 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Jüdla Singera przeciw Andrijowi Strypko pto 53 zł. w. a. zpn. na dniach: 3go lipca 7go sierpnia i 13go września 1882, w sądzie każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Andrija Strypko własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l. 10 w Kieliechowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 300 zł. w. a oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia. Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 6 marca 1882.

L. 10662. (3809 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 367 zł. a. w. z pn. na rzecz Bronisławy Kłodnickiej odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 12/35 w Rupniowie, dłużnika Józefa Pytki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na kwotę 1695 zł. oszacowanej, w trzech terminach a to 26 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie, na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cenę wywołania stanowi kwota 1695 zł., wadyum 169 zł. 50 ct. Inne warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisu przejrzeć można w tut registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby nabyli prawa zastawu, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiony został kurator adwokat dr. Żelechowski w Nowym Sączu.

Limanowa, dnia 30 marca 1882.

L. 6163. (3812 3—3)

W dniach 1 sierpnia, 1 września i 2 października 1882 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Hawryła i Paraszki Stefaków własnej, w Rungurach pod l. k. 21 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Leiby Silberherza w kwocie 49 złr. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 730 złr. a.w.

Zakład 73 złr. a. w.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Peczeniżyn dnia 31 grudnia 1881.

L 3227. (3840 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności spadkobierców ś. p. Józefa i Maryi Fedorowiczów w kwocie 200 zł. a. w. z pn. odbędzie się na koszt i niebezpieczeństwo Hryńka Bełeja w dniu 22 czerwca 1882 o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 261 w Rohatynie położonej, masy spadkowej Hryńka i Oryny Harasów własność stanowiącej z tem, że realność ta na terminie tym za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 300 zł., a zakład 30 zł. a. w. Reszta warunków w aktach jest do przejrzenia.

Rohatyn dnia 10 maja 1882.

L. 6584. (3749 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu ziemskiego w Krakowie w sumie 200 zł. a. w. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowej, a dłużnika Stanisława Swięcha własnej. Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w trzech terminach, t. j. w dniu 27 czerwca, 21 lipca i 11 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1000 zł., poniżej której realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie. Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 100 zł. Resztę warunków i akt szacunkowy przeglądnąć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 31 sierpnia 1881.

L. 1782. (3811 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Antoniego Kłodnickiego przeciw Bartłomiejowi Kordeczka pto 130 zł. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 78 w Zamieściu, ciała hipotecznego niestanowiącej, na kwotę 420 zł. oszacowanej, w dniach 26 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1882, każdym razem o godz. 10 rano, na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 420 zł. Wadyum 42 zł. a. w. Protokół zastawnego opisania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza wcale nie, lub zapóźno doręczoną była, ustanawia się kuratora w osobie adwokata dra Żelechowskiego w Nowym Sączu.

Limanowa, dnia 13 maja 1882.

Księgi gruntowe.

L. 8528. (3900)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Kruhel Wielki na miejscu w Kruhelu Wielkim dnia 9 czerwca 1882 rozpoczęcie. Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w Urzędach gminnych.

Przemyśl 1 czerwca 1882.

L. 1478. (3897)

C. k. Komisya hipoteczna zawiadamia, iż wyłożyła do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Bielany.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 16 czerwca 1882 na którym dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Kraków dnia 29 maja 1882.

L. 1440

Zawiadamia się, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Smierdząca dnia 6 czerwca 1882 rozpoczęte zostaną.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Kraków dnia 29 maja 1882.

L. 2104. (3896)

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Dębowa, wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń, wyłożonemi zostały do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie w c. k. Sądzie powiatowym w Brzostku, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dzień 9 czerwca 1882, na którym zarzuty przed komisyą hipoteczną wnoszone być mają.

W Brzostku dnia 31 maja 1882.

L. 10. (3919)

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia że dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Ochojno w dniu 5 czerwca 1882 rozpoczyna.

Każdy mający prawny interes w zbadaniu stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla zabezpieczenia swoich praw za stosowne uzna.

C. k. komisya hipoteczna.

Wieliczka dnia 30 maja 1882.

L. 1801. (3918)

Arkusze posiadania i inne akty służące za podstawę przyszłych ksiąg hipotecznych dla gminy katastralnej Dołhej wojniłowskiej złożono w tutejszym sądzie do przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania należy wnieść w tutejszym sądzie do 15 czerwca 1882 w którym to dniu w razie wniesionych zarzutów dochodzenia odnośne zostaną w gminie Dołhej przeprowadzone.

C. k. sąd powiatowy.

Wojniłów dnia 1 czerwca 1882.

L. 4806. (3912)

C. k. sąd powiatowy w Stryju czyni wiadomo, że złożone zostały w tutejszym sądzie wykazy hipoteczne i inne akta do założenia księgi hipotecznej w Dołhem służyć mające.

Zarzuty przeciw prawdziwości wykazów hipotecznych wnoszone być mogą w komisyi hipotecznej dnia 10 czerwca 1882 w którym dniu dalsze dochodzenie prowadzone będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj dnia 28 maja 1882.

L. 3726. (3906)

Arkusze posiadania z aktami do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Błudniki służyć mającemi złożone zostały w c. k. sądzie tutejszym do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można w sądzie tutejszym pisemnie lub ustnie do dnia 14 czerwca 1882 którego dnia także dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Halicz dnia 2 czerwca 1882.

Upadłości.

L. 2819. (3873 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs wierzycieli na wszystek ruchomy majątek, jako też na wszystek w krajach koronnych, dla których obowiązuje ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 dz. u. p. położony majątek nieruchomy Wolfa Kozowera, dzierżawcy dóbr „Teofipolka" położonych w Kozowskim powiecie sądowym.

Kierownictwo k[illegible]su tego poruczamy p. Szczęsnemu Żurowskiemu, c. k. sędziemu powiatowemu w Kozowej. Zawiadowcą masowym tymczasowym ustanawiamy p. Maryana Hoppena; wierzyciele zaś wzywamy, by za przedłożeniem dokumentów wykazujących ich pretensyę, przedstawili wnioski swe albo na zatwierdzenie tegoż zawiadowcy, lub na zamianowanie innego, jak też i na zamianowanie zastępcy zawiadowcy masowego, niemniej by dokonali wyboru wydziału kredytów i na ten cel wyznaczamy w c. k. sądzie powiatowym w Kozowej w obec ustanowionego komisarza konkurso wego odbyć się mający termin na dzień 7 czerwca 1882 godzinę 10tą przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jaką bądź pretensyą do spólnej masy rozbiorowej, ma ją zgłosić w Złoczowskim c. k. sądzie obwodowym, lub też w c. k. sądzie powiatowym w Kozowej u ustanowionego komisarza konkursowego, według przepisów ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 27 czerwca 1882 i podać ją na terminie likwidacyjnym na dzień 13 lipca 1882 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym i w obec komisarza konkursowego w c. k. sądzie powiatowym w Kozowej odbyć się mającym, do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby o nią nawet był i spór wytoczony.

Na terminie likwidacyjnym, wierzyciele, którzy na nim się pojawią a poprzednio zgłoszą swe pretensye, przysłuża prawo do likwidacyi odbytej, w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masowego, jego zastępcy, tudzież w miejsce ustanowionych poprzednio członków wydziału kredytorów, wybrać na te urzędy inne osoby ich zaufania.

Na tym terminie likwidacyjnym ma być też i usiłowanem przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ord. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej ogłaszane będą w czasopiśmie „Gazeta Lwowska".

Złoczow, 27 maja 1882.

Z. 3645. (3869 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte Tyśmienica wird bekannt gegeben, daß in Angelegenheit des über das Vermögen des Israel Horszowski aus Tyśmienica eröffneten Konkurses zur Bestätigung des einstweiligen und eventuell zur Wahl eines neuen Massaverwalters, sowie zur Wahl des Stellvertreters desselben und Gläubigerausschusses die Tagfahrt auf den 9 Juni 1882 um 9 Uhr früh erstreckt wird.

Tyśmienica 31 Mai 1882.

Moszyński, Konkurskommissär.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4281. (3504 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia za granicami Państwa austryackiego przebywającego Jana Jerzego dw. im. Stressów właściciela dobr Jasienica i Sufczyna, że wskutek odezwy c. k. Komisyi miejscowej dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wszystkich w Dobromilu z dnia 19 kwietnia 1882 l. 113/prop. celem zastępywania go przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, ustanowił temuż p. Sabina Budzynowskiego c. k. Notaryusza w Dobromilu kuratorem ad actum, któremu to kuratorowi potrzebną do zastępowania go w tej sprawie informacyę przesłać, lub do Komisyi miejscowej wyżej rzeczonej zgłosić się ma.

Przemyśl 26 kwietnia 1882.

L. 922. (3533 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu czyni niniejszem uwiadomienie, że dnia 11 maja 1879 zmarł beztestamentalnie w Zubouchom Jan Spyrła. Gdy miejsce zamieszkania córki jego Anny Spyrła nie jest wiadomem, przeto wzywa takową, aby się w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do sądu zgłosiła i do tego spadku, się oświadczyła gdyżby w razie przeciwnym pertraktacya niniejsza z zgłaszającymi się spadkobiercami i i ustanowionym dlań kuratorem przeprowadzoną została.

Nowytarg, dnia 20 lutego 1882.

L. 9425. (3649 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Maryannę z Bilińskich Bobrowską, a względnie jej spadkobierców z miejsca pobytu i życia niewiadomych, że na skutek skargi de praes 18 kwietnia 1882 l. 9425 przez Maryę Chwalibogowską et cons. wyniesionej, o uznanie że prawo zastawu dla obowiązku Józefy Chwalibogowskiej do za płacenia pozwanej kwoty 2459 złr. 8 gr. z hipoteki Brzezie szlacheckie zadawnieniem zgasło, ustanowiony został kurator ad actum adw. Oseznak z substytucyą adw. Blatteisa.

Wzywa się więc pozwanych, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe do obrony prawa swego dostarczyli, lub też sobie innego pełnomocnika ustanowili.

Kraków, 21 kwietnia 1882.

L. 3561. (3687 3—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Józefa Klossona, a mianowicie Edwarda, Antoniego, Aleksandra, Fryderykę, Amalię, Maryannę, Gabryelę, Annę i Alojzyę Klossonów, iż przeciw tymże pod dniem 18 marca 1882 do l. 3561 Józefa Clementowa wniosła skargę o wyeliminowanie z ceny kupna dóbr Brzezie sumy 4479 zł. 15 kr m. k. i zaległych nad 3 lata 5 prc. odsetków od sumy 820 dukat. hol. w tabeli płatniczej z dnia 11. 12 i 13 grudnia 1838 l. 10824 na rzecz Józefa Klossona na XI i XII miejscu kolokowanych, w skutek czego przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata dr. Ludwika Pietrzyckiego z substytucyą adwokata dr. Alojzego Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie potrzebne dokumenta prezesa zonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie dnia 25 marca 1882.

Z. 4537. (3551 3—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird betreffs des in Tarnopol am 15ten September 1864 von Samuel Beigel auf 200 fl. ö. W. ausgestellten und an diesem Tage an Jona Fleischmann girirten, zwei Monate a dato zahlbaren und von Leopold Weigel und Regina Weigel acceptirten Wechsels, das Amortisationsverfahren eingeleitet und alle diejenigen, die aus diesem Wechsel irgend welche Rechte ableiten dürften, aufgefordert, solche binnen 45 Tagen vom Tage der 3 Einschaltung dieser Aufforderung anzumelden, als sonst nach Ablauf dieser Frist, auf Ansuchen des Girators der Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Tarnopol, den 18 April 1882.

L. 11318. (3719 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy na prośbę Salomona Lieblinga celem amortyzacyi zaginionego wekslu z daty Kraków 10 sierpnia 1880 na 129 zł. 42 ct. w. a. opiewającego w dniu 19 października 1880 w Krakowie płatnego, przez Salomona Lieblinga na własne zlecenie wystawionego i na p. Maurycego Tlachnę w Krakowie trassowanego, a przez p. Maurycego Tlachnę akceptowanego, wprowadza postępowanie amortyzacyjne, i wzywa każdorazowego posiadacza wekslu w mowie będącego, by takowy w dniach 45 c. k. sądowi krajowemu przedłożył, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu na żądanie właściciela tegoż wekslu za nieistniejący uznany będzie.

Kraków, 12 maja 1882.

L. 21889. (3863 3—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia niebecnym Gustawowi Schmidt i Magdalenie Schmidt, że przeciw nim został dnia 20 maja 1882 do l. 21889 na rzecz Mendla Glanz wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 złr. w. a. zpn.

Gdy miejsce pobytu Gustawa Schmidt i Magdaleny Schmidt nie jest wiadome, ustanowiono dla nich kuratorem adwokata Dr. Gajewskiego a tegoż zastępcą adwokata Dr, Pająka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomych z miejsca i pobytu Gustawa Schmidt i Magdalenę Schmidt, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa i szkodliwe sam sobie przypiszą.

Lwów, dnia 20 maja 1882.

L. 5042 (3722 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego bytu i pobytu Aleksandra Chomontowskiego, że na prośbę Jana i Emilii Remizowskich na mocy kwitu z dnia 24 sierpnia 1834 kwota 34 zł. m. k. w stanie biernym realności L. 40$^{4}/_{4}$ w Stanisławowie na rzecz Aleksandra Chomontowskiego ciążąca w skutek uchwały tutejszej z dnia 28 stycznia 1882 L. 1308 wyextabulowaną została. Stanisławów 29 kwietnia 1882.

L. 20960. (3544 3—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia niebecnemu Zygmuntowi Weishaus, że przeciw niemu został dnia 13go maja 1882 do l. 20960 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshausa nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata Dra Dziubińskiego, a tegoż zastępcą adwokata Dra Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weishausa, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 13go maja 1882.

L. 8996. (3774 3—3)

C. k. sąd powiatowy del miejs. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż na żądanie Annie Igo Zającowej 2go Wilczkowej dozwolił intabulacyi prawa własności na rzecz tejże względnie posiadłości wykazem hip. l. 231 ks. gr. gminy Pogorska Wola objętym dotąd Józefa Zięby własnej, i że dla ostatniego jako niewiadomego z miejsca pobytu w tej sprawie kuratorem adw. Dra Bronisława Gałeckiego ustanowił.

Tarnów, dnia 20 maja 1882.

Z. 4645. (3682 3—3)

Von dem k. k. Kreisgerichte in Kołomyja wird bekannt gemacht, daß am 11 Februar 1878 Josel Kris, und am 8 Jänner 1882 Benjamin Kris, Kinder nach Meschulim und Golde Kris in Kołomyja ohne letztwillige Anordnung gestorben sind.

Da diesem Gerichte nicht bekannt ist, ob außer den bereits erbserklärten nicht auch andere Personen auf diese Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnem einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit jenen, die sich erbserklärt haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet werden wird.

Kolomea, am 11 Mai 1882.

L. 20956. (3473 3—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia niebecnemu Zygmuntowi Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13 maja 1882 do l. 20956 na rzecz Leona Laufer wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 164 zł. w. a. zpn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshaus nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra. Dziubińskiego a tegoż zastępcą adwokata dra. Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weishaus aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze. Lwów, 13 maja 1882

L. 15097. (3887 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia iż dnia 6 kwietnia 1882 do l. 15097 wnieśli Abraham, Aron, Rachmiel dw. im. Israel i Fischel Mintzow e prośbę o polecenie Schiffrze Blumie 2 im. Mintzowej, aby wywykazała usprawiedliwienie prenotacyi prawa zastawu dla sumy 5000 rubli srebrnych na rzecz Schifry Blumy Mintzowej wedle instrum 686 pag. 436 n. 3 on. i odnośnie Instr. 673 pag. 262 n. 4 on. & pag. 263 n. 5 on. uskutecznionej w stanie biernym sum 730 zł. i 730 zł m. k. poprzednio Dom 326 pag. 290 n. 40 on. p. 291 n. 41 on. w stanie biernym dóbr Ustrzyki z przyl. Ustrzyki dolne i Jasień niegdyś do Wincentego Laskowskiego należących, na rzecz Majera Mintza, a następnie na proszących spadkobierców zaintabulowanych, później zaś wedle Instr. 932 pag. 392 n. 6 & 7 on. na ²/₃ części ceny kupna tych dóbr w kwocie 10055 zł. m. k. przeniesionych, w skutek której prośby w myśl §. 45 ust. hip termin na dzień 10 lipca 1882, o godz. 11tej przed południem wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu Schiffry Blumy dw. im. Mintzowej nie jest wiadome, został dla niej kuratorem adw. dr. Landesberger z zastępstwem adw. dra Bodeka ustanowiony.

Wzywa się zatem Schiffrę Blumę Mintzową, aby na powyższym terminie stanęła i wykazała, iż wspomniona wyżej pretensya jest usprawiedliwioną, lub termin do jej usprawiedliwienia jest otwarty, względnie potrzebne do swej obrony środki prawne ustanowionemu kuratorowi dostarczyła lub innego zastępcę sobie obrała i sądowi wymieniła, gdyż w razie zaniedbania prenotowana jak wyżej suma jako nieusprawiedliwiona wykreśloną zostanie

Lwów, dnia 15 kwietnia 1882.

L. 9894. (3922 1—3)

C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Jankla i Chaji małżonków Sandbrand I o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności, pod l. k. 4 st. 343 w Kołomyi na Kuckiem przedmieściu położonej, składającej się z gruntu z pod l. k. 4 i z parceli gruntowej l 88 złożonego i stojącego na nim domu, a graniczącej na wschód z realnością Michała Tymoczki, na południe z domem ubogich, na zachód z drogą wiodącą do Oskrzesiniec, a na północ z gruntem Mechla Blumensteina i 2gie o zaintabulowanie proszących za właścicieli tej realności, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, któryto projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może a od dnia 1go lipca 1882, za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od tego dnia począwszy nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabulalarne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisani, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabulainego na nieruchomości tej, lub na jej częścach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 30 września 1882 włącznie tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca niema.

Lwów, dnia 9go maja 1882.

L. 1432. (3805 1—3)

Uchwałą z dnia 6 lutego 1882 L. 1432 wykreśloną została suma 1050 zł. w. a. prenotowana na rzecz Jana i Anny Tkacz w w stanie biernym realności Nr. 77 w Zamarstynowie z powodu nieusprawiedliwienia prenotacyi wraz z nadciężarami, a to: sumą 25 zł, dla Maryi Pieniądz, 20 zł., dla Filipiny Paygert i 15 zł. dla Józefa Humla prenotowaną

O tej uchwale zawiadamia się Maryę Pieniądz, Filipinę Paygert i Józefa Humla z miejsca pobytu i życia niewiadomych do rąk adwokata dr. Popiela, któremu się adw. dr. Raresa substytuje.

Z c. k. sądu pow. m. d. S. II.

Lwów dnia 6 lutego 1882.

L. 6003 (3767 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Kołomyi jako instancya spadek pertraktująca wzywa Ołeksę czyli Aleksandra Prokopczuka z Tłumaczyka z miejsca pobytu niewiadomego, ażeby w przeciągu roku licząc od dnia trzeciego edyktu w gazecie do spadku Iwana Prokopczuka ojca w Tłumaczyku dnia 12 listopada 1866 bez testamentu zmarłego, o świadczenie wniósł, gdyż po upływie terminu, spadek z pominięciem jego, tylko oświadczonym spadkobiercom, przyznanym zostanie

Z c. k. miej. delg. sądu powiatowego.

Kołomyja dnia 3 maja 1882.

L. 21630. (3830 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delg. S. I we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Szumlańskiego, że w sprawie drobiazgowej Agnieszki Ziemba przeciw niemu pto. 40 złr. 16 ct. w. a. z pn. wyniesiony został na dniu 27 kwietnia 1882 do l 21630 pozew, że celem doręczenia mu tego pozwu ustanowiony został dlań na własny jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. dr. Jamiński, a jego zastępcą adw. dr. Pająk i wzywa go, by temuż ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wskazówek udzielił, lub innego zastępcę prawnego sądowi wskazał.

Lwów 11 maja 1882.

L. 21629. (3829 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej del. S I we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Szumlańskiego, że w sprawie drobiazgowej Agnieszki Ziemba przeciw niemu pto. 26 zł 72 ct. w a. z pn. wyniesiony został na dniu 27 kwietnia 1882 do l. 21629 pozew, że celem doręczenia mu tego pozwu ustanowiony został dlań na własny koszt jego i niebezpieczeństwo kuratorem adw. dr. Jamiński z substytucyą adw. dr. Pająka i wzywa go, by temuż ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wskazówek udzielił, lub też innego zastępcę prawnego sądowi wskazał.

We Lwowie dnia 11 maja 1882.

L. 5559. (3817 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Michała i Wiktoryi mał. Czajkowskich, a względnie tychże nieznanych spadkobierców, że pod dniem 13 maja 1882 l. 5559 wniósł Izak Dukatenzeiler przeciw nim pozew o ekstabulacyę prawa trzech względnie dwuletniego najmu domu z ogrodem w stanie biernym realności pod l. k. 46/94 w Samborze dziel. miejskiej na rzecz Michała i Wiktoryi mał. Czajkowskich w roku 1812 intabulowanego z stanu biernego tejże realności z pn. i że ten do pisemnego postępowania celem wniesienia obrony w 90 dniach dekretowany pozew dla tychże ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Fiternikowi z zastępstwem adw. dr. Ehrlicha doręczonym został, którym pozwani należyte środki do obrony udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić mają, gdyż inaczej z tego złe wyniknąć mogące skutki sami sobie przypisyć będą musieli.

Sambor 16 maja 1882.

L. 2064. 3771 1—3)

C k sąd powiatowy w Nowymtargu czyni niniejszem wiadomem, iż Bartłomiej Liptak jako pełnomocnik Sobestyana Łojka z Białki wniósł podanie depraes: 2 marca 1882 l. 2064 o uznanie Walentego, Anny i Agnieszki Łojków z Białki za zmarłych.

Wzywa się tychże, jak też wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci nieobecnych wiadomość mieli, aby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wymienionego licząc w podpisanym sądzie lub u kuratora p. Dr. Geisslera się zgłosili, gdyż w przeciwnem razie ci za zmarłych uznani zostaną.

Nowytarg dnia 5 kwietnia 1882.

L. 6168. (3770 1—3)

Jan Stachoń z Zakopanego wydalił się w czerwcu 1873 na roboty do Węgier, zkąd dotąd nie powrócił. Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca pobytu i życia Jana Stachonia, tudzież wszystkich, ktorzyby mieli wiadomość o miejscu pobytu lub życiu Jana Stachonia, aby o tem najdalej w ciągu roku jednego do tutejszego sądu lub kuratorowi Wojciechowi Bachledzie w Zakopanem donieśli, gdyż po upływie tego terminu Jan Stachoń za zmarłego sądownie uznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Nowytarg dnia 4 lutego 1881.

L. 19437. (3803 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Aronowi Sattlerowi, że przeciw niemu została z dnia 14 maja 1881 l. 20740 wydaną uchwała zezwalająca na przeprowadzenie II stopnia egzekucyi względem realności l. 406 w Rawie położonej, celem zaspokojenia resztującej sumy wekslowej 157 złr. 57 ct. w. a. z pn. na rzecz Chaima Goldberga

Gdy miejsce pobytu Arona Sattlera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratora p dr. Stand, a tegoż zastępcą p. dr. Bodek i wspomnianą uchwałę mianowanemu kuratorowi się doręcza. Wzywa się więc Arona Sattlera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 20 maja 1882.

L 8788. (3779 1—3)

C. k. sąd krajowy dla niewiadomemego z miejsca pobytu pozwanego Jonasza Edera w sprawie wekslowej N. Jakobsohna o 150 zł. w. a. z pn. ustanawia kuratora w osobie p. adw. dr. Władysława Wilkosza z zastępstwem p. adw. Dr. Eibenschütza, i o tem Jonasza Edera edyktalnie zawiadamia

Kraków dnia 14 kwietnia 1882.

L. 20965. (3495 1—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13go maja 1882, do l. 20965 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 160 zł z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshausa nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Dziubińskiego a tegoż zastępcą adwokata dra Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weisshausa, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 13 maja 1882.

L. 1877. (3699 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia niniejszem, iż na dniu 12go listopada 1870 zmarła we Lwowie w domu obłąkanych Prakseda Kowalczukowa także Zofią Rzeszczowską zwana.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomem, czyli i które osoby mają prawo do spadku jej, dla tego wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do jej spadku, żeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia wnieśli oswiadczenie się za dziedziców, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasowo p. Mikołaj Czajkowski z Przemyślan kuratorem ustanowiony został, tym, którzy się za dziedziców oświadczyli i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali przyznany zostanie, w razie zaś gdyby się nikt nie oswiadczył do niego, cały spadek przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Przemyślany, 20go maja 1882.

L. 3151. (3309)

Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Szczepana i Michała Kropiwnickich właścicicieli części dóbr Stupnica, dom 47 pag. 17 a względnie tychże prawonabywców, że z powodu odezwy c. k. miejscowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku w Samborze z dnia 16 marca 1882 do l. 9 celem zastępowania ich przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i oznaczenia prawa zastrzeżonego w § 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1875 w tej majętności Stupnica ustanowił tymże kuratora ad actum pana adwokata dra Budzynowskiego, zaś zastępcą tegoż pana adwokata dra Kohna w Samborze zamieszkałych, któremu to kuratorowi, wspomnionemu jak wyżej, właściciele dóbr Stupnica potrzebną do zastępowania ich w tej sprawie informacyę przesłać lub do komisyi propinacyjnej miejscowej wyżej rzeczonej zgłosić się mają

Sambor, 21go marca 1882.

L. 20955. (3472 1—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Weishaus, że przeciw niemu został dnia 13go maja 1882 do l. 20955 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 101 zł. 35 ct. z pn

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weishaus nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Dziubińskiego a tegoż zastępcą adwokata dra Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weishaus, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 13go maja 1882.

L. 5631. (3848 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanego Getzla Freunda, że Saul Bornstein przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniosła, któremu żądaniu się zadość czyni.

Zarazem ustanawia się dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adwokata dra. Wacława Skórskiego z zastępstwem adwokata dra. Jakóba Baumfelda, i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl 24 maja 1882.

L. 17052. (3859)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że została firma „Józef Schirmer“ piekarnia we Lwowie w rejestr handlowy dla firm pojedynczych dnia 17 kwietnia 1882 wpisaną i przy niej uwidoczniono, że właściciel firmy Józef Schirmer sam swem imieniem i nazwiskiem firmę podpisywać będzie

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 22 kwietnia 1882,

L. 7430. (3778)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie peleca w pisanie do rejestru dla spółek handlowych firmy „Zucker, Dunkelblum et Landau“ dla handlu jajami z siedzibą w Podgórzu. Jawnymi spólnikami są: Jakób Loebel Zucker, Fany Dunkelblum i Eliasz Loebel Landau, wszyscy przemysłowcy w Podgórzu. Spółka ta istnieje od r. 1877. Do jej zastępstwa Fany Dunkelblum nie ma prawa, zaś pozostali dwaj każdy z osobna ją podpisywać będzie, kładąc pod własnoręcznie zamieszczoną powyższą firmę podpis „J. L. Zucker“ względnie „E. L. Landau“.

Kraków dnia 7 kwietnia 1882

Doniesienia prywatne.

L. 3716 (3667 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 118.135 zł. w a. listami zastawnemi, z większej sumy 126.000 zł. w. a. na hipotekę dóbr Wojnicz z przyległościami w powiecie Brzeskim położonych, Wandy z Dąbskich 1) Bobrowskiej 2) Chwalibogowej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1ym lipca 1880 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, d. 17 maja 1882.

L. 4104. (3893)

Dnia 12 czerwca 1882 o godzinie pół do 10tej przed południem odbędzie się w gmachu **galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego** przy ulicy Karola Ludwika Nr. 1 w sali radnej:

79te	losowanie list. zast. 4%	nieokresowych	w sumie . . .	148.545 zł.
27me	„ „ „ 5%	„	„ . . .	98.800 zł.
17te	„ „ „ 5%	okresowych	„ . . .	196.600 zł.
2gie	„ „ „ 4%	„	„ . . .	6.100 zł.

Z Dyrekcyi gal. Towarzystwa kredyt. ziemskiego.

We Lwowie, dnia 2 czerwca 1882.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845

poleca:

dla panów fryzyerów i golarzy

Miseczki do golenia

ze steingutu lub porcelany

1 sztuka po 35 cent., 40 ct. 50 ct, 60, 80 ct. 1 zł. 1 zł. 20 ct.

Podziękowanie.

Podobało się Najwyższemu powołać do siebie najlepszego męża mojego i ojca trojga drobnych dziatek **ś. p. Bazylego Niedzielskiego,** c. k. sędziego powiatowego w Bursztynie — a cios ten najboleśniejszy pogrążł mnie i całą rodzinę zmarłego w głęboki smutek. Lecz i w tym nieszczęściu nie zostawił nas Bóg bez pociechy, gdyż nader liczny zastęp duchowieństwa obu obrządków i ogromny orszak pogrzebowy był dla nas aktem współczucia i wymownym dowodem, iż stratę męża, nad którą bolejemy, podziela z nami wielu Poczuwam się tedy do świętego obowiązku złożyć niniejszem najserdeczniejsze podziękowanie: przewielebnym ks kanonikom: Dr. Kostekowi, prof. Uniwersytetu i Adolfowi Strzeleckiemu z Halicza, przew. ks. dziekanom Niedźwiedzkiemu, Kierniakiewiczowi i Makohońskiemu, wielebnym duszpasterzom miejscowym i całemu tak licznie zebranemu wielebnemu duchowieństwu obu obrządków; niemniej wszystkim szan. panom kolegom sądowym, znajomym i przyjacielom zmarłego; szanownej inteligencyi miejscowej i z okolicy, bractwom, reprezentantom miast i gmin wiejskich i całej P. T. publiczności, za łaskawie poniesione trudy i oddanie ostatniej przysługi zmarłemu; a w szczególności dziękuję serdecznie przew. ks. Dr Kostekowi i wielebnemu ks Dworzaninowi za ich pełne znaczenia i od serca wygłoszone mowy nad grobem, niemniej wielebnemu ks. Winnickiemu z Zalesia za szczerą przyjaźń okazaną w czasie słabości zmarłego, w końcu p. p lekarzom za staranną opiekę nad chorym, a osobliwie wielm Dr. Mironowiczowi z Chodorowa, który z całem poświęceniem siebie nie odstępywał łoża chorego do ostatniej chwili jego życia. (3944)

BURSZTYN, 1 czerwca 1882.

Marya Niedzielska.
z całą rodziną.

Pomieszkanie na lato

za jedną z najbliższych rogatek Lwowskich w bardzo przyjemnem położeniu, składające się z z 4—6 pokoi z przynależytościami z ogrodem dużym owocowym i kwiatowym jest do najęcia. — Bliższa wiadomość w hotelu *Krakowskim Nr 24* (3920 1-2)

W patologicznych wypadkach **braku regularności, w bladaczce,** niedokrewności i upławach, tudzież w wszelkich słabościach tajemniczych płci niewieściej, udziela skutecznej rady i pomocy pod zaręczeniem najściślejszej dyskrecyi (2293 20—?)

Specyalista chorób tajemniczych, pr. lekarz Wszech-Medycyny

J. KURPIEL przy ulicy Wałowej **l. 3,** I-sze piętro. — Ordynuje od 9 do 12 przed i od 2 do 6 po południu. Wchód i wychód, tudzież czekalnie soparowane. — Także listownie.

Pewna i prędka pomoc

nawet w zastarzałych cierpieniach
jest *Henryka Blocha*

Eter gośćcowy.

Wynalazca otrzymał za znakomity swój wyrób złoty medal sztuki i umiejętności i medal włoskiego białego krzyża. — Cena **60 ct.** w. a.

Dla LWOWA i całej GALICYI główny skład **Eteru gośćcowego** u aptekarza **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym słoniem“ we Lwowie, zkąd wszelkie zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą załatwia się. (1216 45—?)

4 medale zasługi. **Fenlin**

niezawodny środek na wytępienie **moli,** flakon 60 centów

MIKOTON.

Jest to jedyny środek, który radykalnie niszczy **pluskwy,** flakon 50 c..

GRYLON,

wypróbowany i powszechnie uznany za najlepszy środek do wytępienia **szwabów, stonóg, tarakonów** i t. p. nieznośnych owadów. Flakon 30 ct.

Proszek perski!!

niezawodny na wygubienie **pcheł,** pakieciki po 5 ct. 10 ct. Flakonik 30 ct. Kilo 3 zł.

Alichenia.

Scisłe dochodzenie i doświadczenie przekonały, że niema lepszego środka na wytępienie **grzyba domowego** nad ALICHENIE — Zwracam uwagę Sz. pp. właścicieli realności na ten znakomity środek. Kilo 40 ct., beczka na 25 kilo 1.50, na 50 klo. 2.50, na 100 klo. 3 złr. Opisanie użycia franko.

Nabyć można tych znakomitych środków **we Lwowie:** ulica Kopernika licz 3, w filii **w Krakowie:** Sukiennice l. 20 (2981 4 ?)

J. Ihnatowicz.
magister farmacyi i chemik sądowy.

Nakładem A. Lesmana, Warszawa, Orla 2

tylko co opuściła prasę broszura pod tytułem: (3716 8—3)

Odpowiedź Jenerałowi Skobielewowi przez hr. Piotra Kutuzowa.

Cena na papierze żółtym kop. 50 — na papierze białym kop. 30 — do nabycia we wszystkich księgarniach.

Wszech nauk lekarskich
Dr. Bronisław Longchamps
(s y n)
mieszka obecnie przy ul. Trybunalskiej licz. 8 i ordynuje od 3 do 5 godziny popołudniu. (3807 4 6)

Zmiana lokalu.

(3131 1—?)

Biuro nauczycielskie

Zuzanny Krzyżanowskiej

przeniesione z ulicy Czarnieckiego na ul. Grozdickich l. 13, poleca nauczycielki, nauczycieli prywatnych, guwernantki, ochmistrzynie i bony Francuski, Niemki, Polki i Angielki.

L. 5488. (3865 3-5)

Ostrzeżenie.

Józef Jonakowski, dyetaryusz, opuścił samowolnie służbę przy tutejszem c. k. Starostwie pozostawiwszy w bezprzykładnym nieładzie akta mu poruczone.

C. k. Starostwo Grodeckie.

Sprzedaż Towarów.

Towary bławatne należące do masy konkursowej **Jakóba Fenichla,** kupca **w Tarnowie,** wraz z urządzeniem sklepowem sądownie oszacowane na 6954 zł. 66 ct w. a. wskutek uchwały wydziału wierzycieli z dnia 31 maja 1882 r. sprzedane zostaną przez oferty w następujących warunkach:

Chcący zakupić owe towary mają złożyć u podpisanego zarządcy masy wraz z ofertą ceny w gotówce za wyżej wymienione przedmioty, wadyum w kwocie 200 zł. do dnia 12 czerwca 1882 r. do godziny 4 po południu, o której to godzinie w biórze podpisanego zarządcy masy wydział wierzycieli rozpozna oferty i towary wyżej wymienione wraz z urządzeniem sklepowem za natychmiastowem dopłaceniem do wadyum reszty ofiarowanej ceny kupna, najwyższą cenę dającemu oferentowi w posiadanie i na własność odda, a resztę wadyów zaraz zwróci upoważnionym do ich odbioru. — Gdyby wszakże i najwyższa oferta wydawała się wydziałowi być za niską, natenczas zastrzega sobie wydział prawo nieuwzględnienia wszelkich ofert zwrócenia wadyów oferentom i sprzedania towarów przez publiczną licytacyę.

Ofert bez wadyów lub po terminie wniesionych nie uwzględni się wcale. — Co do przejrzenia inwentarza i co do czasu obejrzenia towarów w sklepie mogą się poinformować oferenci i składający w dyum w biórze podpisanego w zwykłych godzinach kancelaryjnych.

Dr. Brzeski
(3891 2-2) adwokat w Tarnowie

L. 3714. (3665 3—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 2702 zł. 32 ct w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 4300 zł. w. a. na hipotekę dóbr Luszowice w powiecie Dąbrowskim położonych, Konstancyi z Wiktorów hr. Romerowej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go stycznia 1881 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, d. 17 maja 1882.

Rządca lub Ekonom

z dobremi świadectwami i rekomendacyami, poszukuje umieszczenia od 1go lipca b. r. Adres: **J. A.** poste restante **Jarosław.** (3856 2—5)

Ktoby chciał **przyjąć chłopczyka 6-letniego do wspólnej nauki i zabawy** z własnemi dziećmi lub wychowańcami, w godzinach od 1 do 7 po południu codziennie, w punkcie miasta niezbyt odległym od gmachu c. k. Namiestnictwa, raczy nadesłać adres: pod literami *W. S.* do Redakcyi Gazety Lwowskiej. (3945)

Majątek

dobrej gleby, z wygodnym **domem,** murowanemi budynkami, do nabycia. Bliższe szczegóły u Wgo Dyrektora **K. A. Towarzystwa Spożywczego, plac Dominikański, Lwów.** (3858 2—3)

✝

Floryan Saryusz Zaleski

dziedzic majątku Krzywaczynieckiego, Proskirowskiego powiatu na Podolu Rossyjskiem,

przeżywszy 76 lat, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Bogu dnia 15/27 maja 1882 r. w Zozulincach, na Wołyniu.

O czem osierocona rodzina uwiadamia niniejszem licznych krewnych, przyjaciół i znajomych, po kraju rozprószonych.

„Pokój wzniosłej duszy Jego.“ (3929)

Dnia 7 czerwca o godzinie 12tej, odbędzie się **dobrowolna publiczna sprzedaż** różnych rzeczy do gospodarstwa domowego należących, między któremi znajdują się cenne obrazy, serwska porcelana, książki francuskie i t. d., w magazynie OO. Bernardynów. (3894)

WINA lecznicze

wyrobu

Dr. KAROLA MIKOLASCHA we Lwowie.

Spowodowany znacznym odbytem niektórych win leczniczych z zagranicy, mianowicie z Francyi pochodzących, o których za pomocą badań i rozbiorów chemicznych przekonałem się, że bądź bardzo mało, bądź też nawet wcale nic nie zawierają tych ciał leczniczych, których w oznaczonej ilości zawierać powinne, postanowiłem wyrabiać wina te, a oddawszy się nad tą kwestyą szerokim studyom i przez rok prawie trwałym badaniom i próbom, przezwyciężyłem wreszcie wszystkie trudności i wynalazłszy jeszcze wino jako podstawa do tych przetworów wybornie się nadające, polecam wyroby te ze wszech miar doskonałe, mianowicie:

WINO chinowe. Prawdziwy wyciąg z trzech gatunków kory chinowej, t. j. brunatnej, czerwonej i krolewskiej, przyrządzony za pomocą sposobu wypierania (methode de deplacement). Dla rekonwalescentów, po słabościach wycieńczonych, nerwowych, przeciw febrom, gastralgiom i t p.

WINO chinowo-żelaziste. Wyciąg powyższy zaprawiony połączeniem żelazistem nieoszacowanej jakości, ponieważ jest prawie bez smaku i bardzo łatwo przez ustrój ludzki przyswojony bywa. Tam gdzie chodzi o usunięcie chorób z braku lub nieprawidłowej jakości krwi pochodzących, nadzwyczaj skuteczne i przez wszystkich niemal lekarzy przypisywane.

WINO pepsinowe. Użycie tego wina jest bardzo rozpowszechnione. Służy ono dla słabych, którzy sami nie wydzielają w żołądku dostatecznej ilości fermentu dla strawienia spożytych pokarmów, białko w różnych postaciach zawierających, także jednak dla zdrowych, którzy często i dużo jeść i pić lubią, ponieważ używając to wino przy swoich sympozyach, prędko trawią i częściej nałogowi swemu oddawać się mogą.

WINO peptonowe. Pokarm płynny, który wchodzi w ustrój ludzki prawie bez pomocy żołądka. Wino samo przez się jest takim pokarmem, pepton zaś jest sztucznie strawionem mięsem. Te dwa środki połączone stanowią więc całość niezrównaną pod względem odżywienia ustroju wycieńczonego i wcale nie lub źle trawiącego.

WINO rumbarbarowe. Lekospis austryacki żąda Malagę jako podstawę do wina Darellego. Moje wino rumbarbarowe sporządzam na winie hiszpańskiem, lekszem od Malagi i bez dodatku kardamonu i skór pomarańczowych. Doskonały środek, osobliwie dla niewiast i dzieci w razach kataru żołądkowego lub kiszek. Jest ono o połowę tańsze jak wino Darellego.

Do każdej flaszki win powyższych dołączona jest broszura, omawiająca własności tychże i zawierająca świadectwo **Dr. Br. Radziszewskiego,** profesora chemii przy uniwersytecie, który moje wina badał i jakość tychże sprawdził.

Butelka mieszcząca ¼ litra któregokolwiek z wyżwymienionych win leczniczych, kosztuje **1 złr. 50 ct. w. a.**

Za opakowanie i stempel liczę **20 ct. od jednej, 30 ct. od 2ch, 35 ct. od 3ch, 50 ct. od 6ciu a 80 ct. od tuzina** buteleczek.

Z wielkiej liczby świadectw lekarskich, przytaczam enuncyacye c. k. radcy namiestnictwa i referenta spraw sanitarnych krajowych Wgo Dr. **Alfreda Biesiadeckiego,** tudzież c. k. radcy dworu, profesora i dyrektora kliniki położniczej Wgo Dr. **Karola Brauna** von **Foernwald** i profesora nadradcy sanitarnego i dyrektora kliniki **Dr. Józefa Spaeth.**

„Wina lecznicze wyrabiane przez p. KAROLA MIKOLASCHA, właściciela apteki pod firmą PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie, i to 1) wino hiszpańskie chinowe, 2) chinowe z żelazem, 3) pepsynowe, 4) peptonowe i 5) rzewieniowe zastosowywałem w odpowiednich cierpieniach i przyszedłem do przekonania, iż chorzy takowe chętnie jako smaczne zażywają, że przewyższają swą dobrocią i skutecznością inne wyroby po części firm zagranicznych i że niektóre z nich są jedyne w swoim rodzaju, tak jako środki dyetetyczne jako też i lecznicze.

Używanie przeto tych przetworów, jakoteż i win (Malaga i Tokaj) i Koniaku, dobrocią i czystością się odznaczających, mogę wszystkim kolegom jak najsumienniej zalecić.“

Dr. Alfred Biesiadecki m. p.
kraj. ref. sanit.

Lwów 31 marca 1882.

„Przysłane mi do oceny wina lecznicze wyrobu p. Dr. KAROLA MIKOLASCHA aptekarza we Lwowie, tudzież napoje dla rekonwalescentów, uznaję za bardzo dobre, w skutek czego będę je przepisywał w odpowiednich wypadkach.

Wiedeń 20 marca 1882. **Dr. C. v. Braun** m. p.

„Przysłane mi przez pana Dr. KAROLA MIKOLASCHA aptekarza we Lwowie trunki dla słabych i rekonwalescensów, mianowicie: Koniak, Malaga, Tokajskie i hiszpańskie wino, tudzież wina lecznicze t. j.: chinowe, chinowo-żelaziste, pepsynowe, peptonowe i rzewieniowe, rozpoznawałem i przyszedłem do przekonania że pierwsze są bardzo dobre i prawdziwe, drugie sumiennie wyrobione. Spodziewam się więc po nich znakomitych usług i skutków.

Wiedeń dnia 24 marca 1882 r. Profesor **Spaeth** m. p.

Skład we LWOWIE w aptece pod „Gwiazdą“.
„ **w KRAKOWIE** „ Wgo **F. Gralewskiego.**
„ **generalny w WIEDNIU** dla **Austryi** i dla **państw ościennych** u p. **Wilhelma Maagera** III Heumarkt Nr. 3.

Skład generalny dla Bukowiny w aptece p. F. Krzyżanowskiego w Czerniowcach.

We LWOWIE utrzymują także na składzie apteki pp. **Krzyżanowskiego i Piepesa.**

Dr. Karol Mikolasch

właściciel apteki pod „Gwiazdą“ we LWOWIE
FIRMA: **Piotr Mikolach.**

(1677 25—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Sc...